

**EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO**

**Bryssel, 24. marraskuuta 2009
(OR. en)**

14907/09

**Toimielinten välinen asia:
2009/0052 (CNS)**

**CODIF 124
COMER 168**

SÄÄDÖKSET JA MUUT VÄLINEET

Asia: NEUVOSTON ASETUS polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön
jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta (kodifioitu toisinto)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o .../...

annettu ...,

**polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta
tuonnilta suojautumisesta**

(kodifioitu toisinto)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita
koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta
2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007¹,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

¹ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

sekä katsoo, että

- (1) Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 384/96¹ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin². Sen vuoksi mainittu asetusta olisi selkeyden ja järjestyksen takia kodifioitava.
- (2) Vuoden 1994 monenväliset kauppaneuvottelut johtivat uusiin tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen, jäljempänä 'GATT-sopimus', VI artiklan täytäntöönpanoa koskeviin sopimuksiin. Ottaen huomioon polkumyyniin ja vientitukeen sovellettavien uusien sääntöjen erilaisen luonteen on aiheellista säätää erillisistä yhteisön säännöistä kummallakin alalla. Tämän vuoksi vientituelle suojautumista ja tasoitustulleja koskevat säännöt sisältyvät erilliseen asetukseen.
- (3) Sopimus polkumyymintimenettelystä eli sopimus tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1994 VI artiklan soveltamisesta, jäljempänä 'vuoden 1994 polkumyymintimenettelysopimus', sisältää yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat erityisesti polkumyymintimarginaalin laskemista, tutkimuksen vireillepanoa ja sen jälkeistä tutkimusta koskevia menettelyjä, mukaan lukien tosiasioiden vahvistaminen ja käsittely, väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottaminen, polkumyymintullien määrääminen ja kantaminen, polkumyymintimenpiteiden soveltamisaika ja tarkastelu ja polkumyymintutkimukseen liittyvien tietojen luovuttaminen. Näiden sääntöjen asianmukaisen ja avoimen soveltamisen varmistamiseksi yhteisön lainsäädäntö olisi mahdollisimman hyvin saatettava sopimusten mukaiseksi.

¹ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.

² Katso liite I.

- (4) GATT-sopimuksessa vahvistettujen oikeuksien ja velvollisuuksien tasapainon säilyttämiseksi näitä sääntöjä sovellettaessa on erittäin tärkeää, että yhteisö ottaa huomioon sen, miten sen pääasialliset kauppakumppanit tulkitsevat niitä.
- (5) On suotavaa vahvistaa selkeät ja yksityiskohtaiset säännöt normaaliarvon laskemisesta. Erityisesti kyseisen arvon olisi kaikissa tapauksissa perustuttava edustavaan myyntiin, joka on tapahtunut viejämään tavanomaisen kaupankäynnin yhteydessä. On tarkoituksenmukaista antaa ohjeet siitä, milloin osapuolia voidaan pitää etuyhteydessä olevina polkumyyntiä määritettäessä. On tärkeää määritellä olosuhteet, joiden vallitessa kotimaista myyntiä voidaan pitää tappiollisena ja se voidaan jättää huomiotta ja voidaan käyttää jäljellä olevaa myyntiä tai laskennallista normaaliarvoa tai myyntiä kolmanteen maahan. Lisäksi on aiheellista säätää kustannusten oikeudenmukaisesta jakamisesta myös perustamisvaiheessa. On myös määriteltävä perustamisen käsite sekä jakamisen laajuus ja jakamismenetelmä. Laskennallisen normaaliarvon muodostamiseksi on lisäksi tarpeen esittää menetelmä, jota sovelletaan myyntikustannusten, hallinnollisten kulujen ja muiden yleiskustannusten sekä tähän arvoon sisällytettävän voittomarginaalin määrittämisessä.

- (6) Normaaliarvon määrittämiseksi muissa kuin markkinatalousmaissa vaikuttaisi perustellulta määritellä menettelysäännöt, joiden mukaan viitemaaksi soveltuva kolmas maa, joka on markkinatalousmaa, valitaan, ja ellei soveltuvaa kolmatta maata ole löydettävissä, olisi säädettävä siitä, että normaaliarvo voidaan vahvistaa millä tahansa muulla kohtuullisella perusteella.
- (7) On tarkoituksenmukaista ottaa yhteisön polkumyynnin vastaisessa käytännössä huomioon muuttuneet taloudelliset olosuhteet Kazakstanissa. Erityisesti on tarkoituksenmukaista mainita, että normaaliarvo voidaan määrittää markkinatalousmaihin sovellettavien sääntöjen mukaisesti tapauksissa, joissa voidaan osoittaa, että tutkimuksen kohteena oleva uksi tai useampi tuottaja toimii markkinaolosuhteissa kyseisen tuotteen valmistuksen ja myynnin osalta.
- (8) On myös aiheellista myöntää samankaltainen kohtelu sellaisista maista peräisin olevalle tuonnille, jotka ovat asianomaista polkumyöntutkimusta vireille pantaessa Maailman kauppajärjestön (WTO) jäseniä.
- (9) On tarkoituksenmukaista mainita erityisesti, että markkinaolosuhteiden vallitsemista koskeva tutkimus tehdään asianmukaisesti perusteltujen vaatimusten perusteella, joita on esittänyt yksi tai useampi tutkimuksen kohteena oleva sellainen tuottaja, joka haluaa käyttää hyväkseen mahdollisuutta normaaliarvon määrittämiseen markkinatalousmaihin sovellettavien sääntöjen perusteella.

- (10) Olisi määriteltävä vientihinta ja lueteltava ne tarvittavat oikaisut, jotka on tehtävä niissä tapauksissa, joissa katsotaan, että tällainen hinta on syytä laskea pitäen lähtökohtana ensimmäistä hintaa avoimilla markkinoilla.
- (11) Vientihinnan ja normaaliarvon välisen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi olisi lueteltava hintoihin ja niiden vertailtavuuteen mahdollisesti vaikuttavat tekijät ja vahvistettava erityiset säännöt oikaisujen aiheellisuudesta ja toteuttamistavasta ottaen huomioon, että oikaisujen toistamista olisi vältettävä. Lisäksi on välttämätöntä, että vertailu voidaan tehdä käyttäen keskimääräisiä hintoja, vaikkakin yksittäisiä vientihintoja voidaan verrata keskimääräiseen normaaliarvoon, jos vientihinnat vaihtelevat eri ostajien, alueiden tai ajanjaksojen mukaan.
- (12) On tarpeen, että vahvistetaan selkeät ja yksityiskohtaiset suuntaviivat niiden tekijöiden osalta, joilla voidaan määrittää, onko polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheuttanut tai uhkaako se aiheuttaa merkittävää vahinkoa. Jos pyritään näyttämään, että yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko johtuu kyseessä olevan tuonnin määrästä ja hintatasosta, on syytä ottaa huomioon muiden tekijöiden vaikutukset ja erityisesti vallitsevat yhteisön markkinaolosuhteet.

- (13) Olisi määriteltävä käsite 'yhteisön tuotannonala' ja säädettävä siitä, että viejiin etuyhteydessä olevat osapuolet voidaan jättää tämän käsitteen ulkopuolelle, ja olisi määriteltävä käsite 'etuyhteys'. Lisäksi on tarpeen säätää siitä, että polkumyyntimenettely voidaan aloittaa yhteisön tietyn alueen tuottajien puolesta, ja vahvistaa tällaisen alueen määrittämisen suuntaviivat.
- (14) On tarpeen vahvistaa, kuka voi tehdä polkumyyntiä koskevan valituksen, sekä sen tuen merkitys, jota valituksen tekijä saa yhteisön tuotannonalalta, ja määrittää tarkemmin tällaiseen valitukseen sisältyvät polkumyyntiä, vahinkoa ja syy-yhteyttä koskevat tiedot. On myös määriteltävä valitusten hylkäämistä tai menettelyn aloittamista koskevat menettelyt.
- (15) On tarpeen määrittää, millä tavalla osapuolille olisi ilmoitettava viranomaisten vaatimista tiedoista, ja olisi järjestettävä niille hyvät mahdollisuudet esittää kaikki olennaiset todisteet ja puolustaa etujaan. Lisäksi on suotavaa määrittää selkeästi tutkimuksen kuluessa noudatettavat säännöt ja menettelyt ja erityisesti sitä koskevat säännöt, miten osapuolien on ilmoitauduttava, esitettävä näkökantansa ja toimitettava tiedot tietyssä määräajassa, jotta ne voitaisiin ottaa huomioon. Olisi myös osoitettava edellytykset, joiden mukaisesti osapuolet voivat saada muiden osapuolien toimittamia tietoja käyttöönsä ja esittää huomionsa niistä. Tietojen keräämisen osalta olisi lisäksi luotava yhteistyö jäsenvaltioiden ja komission välille.

- (16) Olisi määriteltävä edellytykset, joiden mukaisesti väliaikaiset tullit voidaan ottaa käyttöön, ja olisi erityisesti säädettävä siitä, että niitä ei voida ottaa käyttöön, jos menettelyn aloittamisesta on kulunut vähemmän kuin kuusikymmentä päivää tai enemmän kuin yhdeksän kuukautta. Hallinnollisista syistä on lisäksi tarpeen säätää, että komissio voi kaikissa tapauksissa ottaa kyseiset tullit käyttöön suoraan yhdeksäksi kuukaudeksi tai peräkkäin kuudeksi ja kolmeksi kuukaudeksi.
- (17) On tarpeen määritellä polkumyynnin ja vahingon poistavien sitoumusten hyväksymismenettely sen sijaan, että otettaisiin käyttöön väliaikaiset tai lopulliset tullit. On myös määritettävä sitoumusten rikkomisen tai peruuttamisen seuraukset ja säädettävä siitä, että väliaikaiset tullit voidaan ottaa käyttöön oletetun rikkomisen vuoksi tai jos lisätutkimus on tarpeen päätelmien täydentämiseksi. Sitoumuksia hyväksyttäessä olisi valvottava, että ehdotetut sitoumukset ja niiden soveltaminen eivät johda kilpailunvastaiseen toimintaan.
- (18) On tarpeen säätää siitä että, toteutettiinpa lopulliset toimenpiteet tai ei, tutkimus olisi tavallisesti päätettävä kahdentoista kuukauden ja enintään viidentoista kuukauden kuluessa sen aloittamisesta. Tutkimukset tai menettelyt on keskeytettävä, jos polkumyyntimarginaali on vähimmäistasoa tai vahinko mitätön, ja nämä termit olisi määriteltävä. Jos toimenpiteet on otettava käyttöön, on tarpeen säätää tutkimusten keskeyttämisestä ja siitä, että tullien määrän on oltava polkumyyntimarginaalia alhaisempi, jos kyseinen alhaisempi määrä on riittävä poistamaan vahingon, ja on tarpeen määrittää tullien määrän laskentamenetelmä, kun kyse on otoksista.

- (19) On tarpeen säätää väliaikaisten tullien taannehtivasta kantamisesta, jos se arvioidaan aiheelliseksi, ja määrittää olosuhteet, joissa tulleja voidaan soveltaa taannehtivasti, jotta välttyttäisiin siltä, että sovellettavat lopulliset toimenpiteet menettävät merkityksensä. Lisäksi on tarpeen säätää tullien taannehtivasta soveltamisesta, jos sitoumuksia rikotaan tai jos ne peruutetaan.
- (20) On tarpeen säätää siitä, että toimenpiteiden voimassaolo päättyy viiden vuoden kuluttua, paitsi jos tarkastelussa osoittautuu, että sitä olisi jatkettava. Jos tapauksessa on toimitettu muuttuneista olosuhteista riittävää todistusaineistoa, on myös tarpeen säätää uusista välivaiheen tarkasteluista tai tutkimuksista sen määrittämiseksi, olisiko maksettujen polkumyöntullien palauttaminen perusteltua. Lisäksi olisi säädettävä siitä, että jos polkumyynnin uudelleenlaskeminen edellyttää vientihintojen uudelleenmuodostamista, polkumyöntulleja ei saa pitää tuonnin ja jälleenmyynnin välisenä kuluna, jos nämä tullit siirretään niiden tuotteiden hintoihin, joita yhteisön toimenpiteet koskevat.
- (21) On tarpeen säätää erityisesti siitä, että vientihinnat ja polkumyöntimarginaalit on arvioitava uudelleen, jos viejä ottaa tullin tietynlaisen tasoitusjärjestelyn perusteella kantaakseen ja jos tulleja ei siirretä niiden tuotteiden hintoihin, joita yhteisön toimenpiteet koskevat.

- (22) Vuoden 1994 polkumyyntisopimukseen ei sisälly määräyksiä polkumyyntitoimenpiteiden kiertämisestä, vaikka erillisessä GATTin ministeripäätöksessä tunnustetaan kiertäminen ongelmaksi ja on siirretty GATTin polkumyyntikomitean ratkaistavaksi. Koska monenväliset neuvottelut ovat tähän asti epäonnistuneet ja WTO:n polkumyyntikomitean käsittelyn päättymistä odotettaessa yhteisölainsäädännössä olisi oltava säännökset sellaisten käytäntöjen, erityisesti yhteisössä tai kolmannessa maassa tapahtuvan pelkän tavaroiden kokoamisen vastustamiseksi, joiden pääasiallisena tavoitteena on polkumyyntitoimenpiteiden kiertäminen.
- (23) On myös syytä täsmentää käytännöt, joissa on kyse voimassa olevien toimenpiteiden kiertämisestä. Kiertämiskäytäntöjä voi esiintyä joko yhteisön sisällä tai sen ulkopuolella. Tämän vuoksi on tarpeen säätää, että vapautuksia laajennettujen tullien soveltamisesta, joita voidaan jo myöntää tuojille, voidaan myöntää myös viejille silloin, kun tullien soveltamisalaa laajennetaan yhteisön ulkopuolella tapahtuvaan kiertämiseen puuttumiseksi.
- (24) On hyväksyttävä polkumyyntitoimenpiteiden soveltamatta jättäminen, jos markkinaolosuhteiden väliaikainen muuttuminen tekee niiden soveltamisen väliaikaisesti tarpeettomaksi.
- (25) On tarpeen säätää siitä, että tutkimuksen kohteena oleva tuonti voidaan kirjata tuonniksi siten, että tätä tuontia vastaan voidaan myöhemmin toteuttaa toimenpiteitä.

- (26) Toimenpiteiden moitteettoman soveltamisen takaamiseksi on tarpeen, että jäsenvaltiot harjoittavat valvontaa ja antavat komissiolle kertomuksen tutkimuksen tai toimenpiteiden kohteena olevien tuotteiden tuonnista ja tämän asetuksen mukaisesti kannettujen tullien määrästä.
- (27) On tarpeen säätää siitä, että tutkimuksen säännöllisissä ja määrätyissä vaiheissa on konsultoitava neuvoa-antavaa komiteaa. Komitea muodostuu jäsenvaltioiden edustajista, ja sen puheenjohtajana toimii komission edustaja.
- (28) Tiedot, joita jäsenvaltioille toimitetaan neuvoa-antavassa komiteassa, ovat luonteeltaan usein hyvin teknisiä ja sisältävät monimutkaisia taloudellisia ja oikeudellisia analyyskejä. Jotta jäsenvaltioilla olisi riittävästi aikaa näihin tietoihin perehtymiseen, tiedot olisi toimitettava niille asianmukaisena ajankohtana ennen neuvoa-antavan komitean puheenjohtajan vahvistamaa kokouksen päivämäärää.
- (29) On tarpeen säätää tarkastuskäynneistä polkumyyntiä ja vahinkoa koskevien toimitettujen tietojen todentamiseksi tarkastuskäyntien jäädessä kuitenkin riippuvaiseksi kyselylomakkeisiin saatujen vastausten asianmukaisuudesta.
- (30) Tutkimusten päättämiseksi vahvistetussa määräajassa on olennaisen tärkeää käyttää otoksia, jos osapuolten tai liiketoimien lukumäärä on suuri.

- (31) On tarpeen säätää siitä, että mikäli osapuolet eivät toimi yhteistyössä tyydyttävällä tavalla, voidaan määrityksiin käyttää muita tietoja ja että nämä tiedot voivat olla asianomaisille osapuolille vähemmän edullisia kuin ne olisivat, jos osapuolet olisivat toimineet yhteistyössä.
- (32) Luottamuksellisten tietojen käsittelystä on annettava säännökset liikesalaisuuksien paljastumisen estämiseksi.
- (33) On välttämätöntä, että kyseessä oleville osapuolille ilmoitetaan asianmukaisesti olennaisista tosiasioista ja huomioista ja että ilmoittaminen suoritetaan, yhteisön päätöksentekomenettely huomioon ottaen, sellaisen määräajan kuluessa, että osapuolilla on mahdollisuus puolustaa etujaan.
- (34) On perusteltua säätää hallintomenettelystä, jossa voidaan esittää väitteitä toimenpiteiden edunmukaisuudesta yhteisön kannalta, mukaan lukien kuluttajien edun mukaisuus, ja vahvistaa määräajat, joiden kuluessa kyseessä olevat tiedot on toimitettava, sekä vahvistaa osapuolien tiedonsaantioikeudet,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I artikla
Periaatteet

1. Polkumyynnitullia voidaan soveltaa polkumyynnillä tuotuun tuotteeseen, jos tuotteen luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen yhteisössä aiheuttaa vahinkoa.
2. Tuotetta pidetään polkumyynnillä tuotuna, jos sen vientihinta yhteisöön on alempi kuin tavanomaisessa kaupankäynnissä käytettävä samankaltaisen tuotteen vertailukelpoinen hinta viejämaassa.
3. Viejämaa on tavallisesti alkuperämaa. Se voi kuitenkin olla välittäjänä toimiva maa, paitsi jos tuotteet esimerkiksi ainoastaan kuljetetaan sen kautta, sellaisia tuotteita ei valmisteta viejämaassa tai viejämaassa ei ole vertailukelpoista hintaa näille tuotteille.
4. Tässä asetuksessa ilmaisu 'samankaltainen tuote' tarkoittaa tuotetta, joka on identtinen, toisin sanoen kaikissa suhteissa samanlainen kuin kysymyksessä oleva tuote, tai sellaisen tuotteen puuttuessa muuta tuotetta, joka, vaikka se ei ole kaikissa suhteissa samanlainen, muistuttaa ominaispiirteiltään kyseistä tuotetta.

2 artikla
Polkumyynnin määrittely

A. NORMAALIARVO

1. Normaaliarvo perustuu tavallisesti viejämään riippumattomien asiakkaiden tavanomaisessa kaupankäynnissä maksamiin tai maksettaviksi tuleviin hintoihin.

Jos viejä ei tuota tai myy samankaltaista tuotetta viejämaassa, normaaliarvo määritetään muiden myyjien tai tuottajien hintojen perusteella.

Sellaisten osapuolten, joiden välillä näyttää olevan yhtiösuhde tai hyvitysjärjestely, välisiä hintoja ei voida pitää tavanomaisessa kaupankäynnissä sovellettuina ja niitä voidaan käyttää normaaliarvon määrittämisessä vain, jos vahvistetaan, että tällainen yhteys ei vaikuta hintoihin.

Kun määritetään, onko kahden osapuolen välillä etuyhteys, huomioon voidaan ottaa yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamissäännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93¹ 143 artiklassa esitetty etuyhteydessä olevien osapuolten määritelmä.

¹ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

2. Normaaliarvon määrittämiseen käytetään tavallisesti kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitetun samankaltaisen tuotteen myyntiä, jos myynnin määrä on vähintään viisi prosenttia tutkimuksen kohteena olevan tuotteen myynnin määrästä yhteisöön. Alhaisempaa myynnin määrää voidaan kuitenkin käyttää esimerkiksi silloin, kun käytettyjä hintoja pidetään kyseisillä markkinoilla edustavina.
3. Mikäli samankaltaista tuotetta ei myydä tavanomaisessa kaupankäynnissä tai myynti on riittämätöntä tai erityisestä markkinatilanteesta johtuen tällaisen myynnin perusteella ei voida tehdä asianmukaista vertailua, samankaltaisen tuotteen normaaliarvo lasketaan alkuperämaan tuotantokustannusten perusteella lisättynä kohtuullisella määrällä myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia sekä voittoa, tai tavanomaisessa kaupankäynnissä soveltuvaan kolmanteen maahan käytettyjen vientihintojen perusteella edellyttäen, että hinnat ovat edustavia.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun erityisen markkinatilanteen voidaan katsoa vallitsevan tarkasteltavana olevan tuotteen osalta muun muassa, jos hinnat ovat keinotekoisesti alhaisia, jos vaihtokauppaa harjoitetaan merkittävässä määrin tai jos kyse on ei-kaupallisista valmistusmenettelyistä.

4. Kun samankaltaista tuotetta myydään viejään kotimarkkinoilla tai kolmanteen maahan hinnoilla, jotka ovat alhaisempia kuin tuotannon (kiinteät ja muuttuvat) yksikkökustannukset lisätynä myynti-, hallinto- ja muilla kustannuksilla, myynnin voidaan hintansa vuoksi katsoa poikkeavan tavanomaisessa kaupankäynnissä käytetystä ja se voidaan jättää huomioon ottamatta normaaliarvoa määritettäessä vain, jos määritetään myynnin tapahtuneen pidennetyn ajanjakson kuluessa huomattavissa määrin ja hinnoilla, joilla ei voida kattaa kaikkia kustannuksia kohtuullisen ajan kuluessa.

Jos hinnat, jotka ovat myyntihetkellä kustannuksia alhaisempia, ylittävät tutkimusjakson kustannusten painotetun keskiarvon, on niiden katsottava kattavan kustannukset kohtuullisen ajan kuluessa.

Pidennetyllä ajanjaksolla tarkoitetaan tavallisesti vuotta tai ainakin kuutta kuukautta, ja yksikkökustannuksia alhaisemmilla hinnoilla tapahtuvaa myyntiä pidetään määrältään huomattavana tämän ajanjakson kuluessa, jos vahvistetaan, että myyntihinnan painotettu keskiarvo on painotettua keskimääräistä yksikkökustannusta alhaisempi tai että yksikkökustannuksia alhaisemmilla hinnoilla tapahtuvan myynnin määrä on vähintään 20 prosenttia normaaliarvon määrittämisessä käytetystä myynnistä.

5. Kustannukset lasketaan tavallisesti tutkimuksen kohteena olevan osapuolen kirjanpito-merkintöjen perusteella sillä edellytyksellä, että nämä merkinnät on tehty kyseisessä maassa yleisesti hyväksyttyjen kirjanpitoperiaatteiden mukaisesti ja ne antavat kohtuullisen hyvän käsityksen kyseisen tuotteen valmistukseen ja myyntiin liittyvistä kustannuksista.

Jos tutkimuksen kohteena olevan tuotteen valmistukseen ja myyntiin liittyvät kustannukset eivät käy riittävän hyvin ilmi asianomaisen osapuolen kirjanpitomerkinnöistä, näitä kustannuksia oikaistaan tai ne määritetään saman maan muiden tuottajien tai viejien kustannusten perusteella tai, jos tällaisia tietoja ei ole saatavilla tai niitä ei voida käyttää, mitä tahansa muuta hyväksyttävää perustetta käyttäen, mukaan lukien muilta edustavilta markkinoilta saadut tiedot.

Kustannusten asianmukaista kohdentamista koskevat todisteet otetaan huomioon, jos osoitetaan, että tämäntyyppistä kohdentamista on todellisesti käytetty. Koska soveltuvampaa menetelmää ei ole, käytetään mieluiten liikevaihtoon perustuvaa kohdentamisjärjestelmää. Kustannukset oikaistaan asianmukaisesti niiden uusiutumattomien kustannuserien suhteen, jotka hyödyttävät tulevaa ja/tai nykyistä tuotantoa, ellei kyseisiä kustannuksia jo ole otettu huomioon tässä alakohdassa tarkoitetussa kustannusten kohdentamisessa.

Jos kustannuksiin niiden kattamiseen kuluva tietyn ajanjakson aikana vaikuttaa uusien, huomattavia lisäinvestointeja vaativien tuotantovälineiden käyttö ja kapasiteetin heikko käyttöaste koko tutkimusajanjakson tai sen osan kuluessa tapahtuvan perustamistoiminnan vuoksi, perustamisajanjakson keskimääräiset kustannukset ovat edellä mainittujen kohdentamissääntöjen mukaisesti sovellettavat kustannukset perustamisvaiheen lopussa, ja kyseisen ajanjakson osalta ne sisältyvät 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuihin painotettuihin keskimääräisiin kustannuksiin. Perustamisvaiheen kesto määritellään kyseessä olevalle tuottajalle tai viejälle ominaisten olosuhteiden mukaisesti, mutta se ei ylitä alkuperäistä kustannusten kattamiseen kulunutta asianmukaista aikaa. Kyseisenä tutkimusajanjaksona sovellettavien kustannusten oikaisujen osalta perustamisvaihetta koskevat, tutkimusajanjaksoa myöhempään ulottuvat tiedot otetaan huomioon silloin, kun ne toimitetaan ennen tarkastuskäyntejä ja kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen vireillepanosta.

6. Myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia sekä voittoa varten lisättyjen määrien on perustuttava tosiasialliseen tietoon, joka pohjautuu tutkittavana olevan valmistajan tai viejän samankaltaisen tuotteen valmistamiseen ja myyntiin tavanomaisessa kaupankäynnissä. Jos kyseisiä määriä ei näin voida määrittää, ne voidaan määrittää käyttäen seuraavia perusteita:
 - a) muiden tutkimuksen kohteena olevien viejien ja tuottajien osalta vahvistettujen tosiasiallisten määrien painotettu keskiarvo samankaltaisen tuotteen tuotannossa ja myynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla;

- b) kyseisen viejän tai tuottajan maksamat tai saamat tosiasialliset määrät saman yleisen luokan tuotteiden tuotannossa ja myynissä tavanomaisessa kaupankäynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla;
 - c) mikä tahansa muu hyväksyttävä menetelmä sillä edellytyksellä, että siten määritetty voiton määrä ei ylitä voittoa, jonka muut viejät tai tuottajat tavallisesti saavat samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden myynissä alkuperämaan kotimarkkinoilla.
7. a) Muussa kuin markkinatalousmaista ¹ peräisin olevassa tuonnissa normaaliarvo määritetään kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, käytettävän hinnan tai laskennallisen arvon perusteella tai sellaisesta kolmannesta maasta muihin maihin, myös yhteisöön, viettäessä käytetyn hinnan perusteella taikka, jos tämä ei ole mahdollista, millä tahansa hyväksyttävällä perusteella, mukaan lukien samankaltaisesta tuotteesta tosiasiallisesti yhteisössä maksettu tai maksettava hinta, jota on tarvittaessa oikaistu kohtuullisella voittomarginaalilla.

Soveltuva kolmas maa, joka on markkinatalousmaa, valitaan hyväksyttävällä tavalla ottaen huomioon kaikki valintahetkellä käytettävissä olevat luotettavat tiedot. Myös määrääjat otetaan huomioon ja tarvittaessa valitaan saman tutkimuksen kohteena oleva kolmas maa, joka on markkinatalousmaa.

¹ Mukaan lukien Azerbaidžan, Pohjois-Korea, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan ja Valko-Venäjä.

Tutkimuksen osapuolille ilmoitetaan viipymättä tutkimuksen alkamisen jälkeen suunnitellusta kolmannelta maasta, joka on markkinatalousmaa, ja niillä on kymmenen päivää aikaa esittää huomautuksia.

- b) Kazakstanista ja muista kuin markkinatalousmaista, jotka tutkimusta vireille pantaessa ovat WTO:n jäseniä, peräisin olevaa tuontia koskevassa polkumyyntitutkimuksessa normaaliarvo määritetään 1–6 kohdan mukaisesti, jos voidaan yhden tai useamman tutkimuksen kohteena olevan tuottajan asianmukaisesti perusteltujen vaatimusten perusteella sekä c alakohdassa olevien perusteiden ja menettelyjen mukaisesti osoittaa, että kyseinen tuottaja tai kyseiset tuottajat toimivat markkinatalousolosuhteissa asianomaisen samankaltaisen tuotteen valmistuksen ja myynnin osalta. Muussa tapauksessa sovelletaan a alakohdan säännöksiä.
- c) Edellä b alakohdan mukainen vaatimus on tehtävä kirjallisesti ja sen on sisällettävä riittävästi todisteita siitä, että tuottaja toimii markkinatalousolosuhteissa, mikä merkitsee, että:
- yritysten hintoja, kustannuksia sekä tuotantopanoksia kuten raaka-aineita ja teknologian ja työvoiman kustannuksia, tuotantoa, myyntiä ja investointeja koskevat päätökset tehdään markkinoihin perustuvien tarjontaa ja kysyntää heijastavien viitteiden perusteella sekä ilman merkittävää valtion puuttumista tässä suhteessa, ja että kustannukset ja huomattavat tuotantopanokset heijastavat merkittävässä määrin niiden arvoa markkinoilla;
 - yrityksillä on yksi ainoa selkeä kirjanpito, joka on riippumattoman tarkastuksen kohteena kansainvälisten kirjanpitonormien mukaisesti ja jota sovelletaan kaikkeen toimintaan;

- yritysten tuotantokustannuksiin ja taloudelliseen tilanteeseen ei kohdistu aiemmasta keskusjohtoisesta talousjärjestelmästä peräisin olevia merkittäviä vääristymiä, erityisesti varojen aliarvostuksen, muiden poistojen, vaihtokauppojen tai velkojen hyvittämisellä tapahtuneiden maksujen muodossa;
- kyseisiä yrityksiä koskee konkurssi- ja omaisuuslainsäädäntö, joka takaa yritysten toiminnan oikeusvarmuuden ja vakauden, ja
- valuuttakurssien muuttaminen suoritetaan markkinahintaan.

Sen määrittäminen, täyttääkö tuottaja edellä mainitut vaatimukset, suoritetaan kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen aloittamisesta, sen jälkeen kun neuvoantavaa komiteaa on erityisesti kuultu ja kun yhteisön tuotannonalalle on annettu mahdollisuus esittää huomautuksia. Tämä määrittäminen pysyy voimassa koko tutkimuksen ajan.

B. VIENTIHINTA

8. Vientihinta on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta tuotteesta, joka on myyty vientiin viejämaasta yhteisöön.

9. Jos vientihintaa ei ole tai jos näyttää siltä, että vientihinta ei ole luotettava, koska viejän ja tuojan tai kolmannen osapuolen välillä on yhtiösuhde tai hyvitysjärjestely, vientihinta voidaan muodostaa sen hinnan perusteella, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyydään ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle, tai jos tuotteita ei jälleenmyydä riippumattomalle ostajalle tai niitä ei jälleenmyydä samanlaisessa kunnossa, jossa ne olivat tuotaessa, millä tahansa muulla hyväksyttävällä perusteella.

Tällaisissa tapauksissa tehdään oikaisuja tuonnin ja jälleenmyynnin välisten kaikenlaisten kustannusten, myös verojen ja tullien, ja voittomarginaalin huomioon ottamiseksi luotettavan vientihinnan laskemiseksi yhteisön rajalla.

Oikaistaviin kustannuksiin kuuluvat tuojan vastuulla tavallisesti olevat kustannukset, jotka kuitenkin maksaa sellainen osapuoli joko yhteisössä tai sen ulkopuolella, jolla näyttää olevan yhtiösuhde tai hyvitysjärjestely tuojaan tai viejään, ja erityisesti seuraavat tekijät: tavanomainen kuljetus, vakuutus, käsittely, lastaus sekä liitännäiskustannukset, tullit, polkumyyntitullit sekä muut tuojamaassa tavaroiden tuonnin tai myynnin vuoksi maksettavat maksut sekä kohtuullinen määrä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa.

C. VERTAILU

10. Vientihinnan ja normaaliarvon välillä on tehtävä tasapuolinen vertailu. Vertailu on tehtävä kaupan samassa portaassa ja mahdollisimman samanaikaisten myyntien suhteen ja ottaen asianmukaisesti huomioon muut mahdolliset hintojen vertailuun vaikuttavat erot. Elleivät muodostettu normaaliarvo ja vientihinta ole verrattavissa, kussakin tapauksessa on asianmukaisesti otettava huomioon, oikaisujen muodossa, tapauksen asianhaarat tutkien, hintoihin ja siten niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet. Oikaisujen toistamista on vältettävä, etenkin silloin, kun kyseessä ovat alennukset, hyvitykset, määrät ja kaupan portaisiin liittyvät erot. Erityisten olosuhteiden täyttyessä oikaisuja voidaan tehdä seuraavien tekijöiden mukaisesti:

a) Fyysiset ominaisuudet

Oikaisu tehdään tutkimuksen kohteena olevan tuotteen fyysisten ominaisuuksien erojen mukaisesti. Oikaisujen määrä vastaa markkinaerojen arvon kohtuullista arviota.

b) Tuontimaksut ja välilliset verot

Jos tuote on tarkoitettu kulutettavaksi viejämaassa, normaaliarvo oikaistaan samankaltaisen tuotteen tai siihen fyysisesti sisältyvien materiaalien tuontimaksuja ja välillisiä veroja vastaavalla määrällä, ja jos tuote viedään yhteisöön, kyseisiä maksuja ja veroja ei kanneta tai ne palautetaan.

c) Alennukset, hyvitykset ja määrät

Oikaisu tehdään alennus- ja hyvityserojen mukaisesti, myös niiden alennusten ja hyvitysten, jotka myönnetään määräerojen mukaisesti, jos ne on määrällisesti asianmukaisesti osoitettu ja jos ne ovat suoraan sidoksissa kyseessä olevaan myyntiin. Oikaisu voidaan tehdä myös myöhemmin annettavien alennusten tai hyvitysten mukaisesti, jos kysyntä perustuu aikaisempien ajanjaksojen aikana vallinneeseen käytäntöön, mukaan lukien sitoumus noudattaa alennuksen tai hyvityksen saamisen edellytyksiä.

d) Kaupan porras

- i) Oikaisu tehdään kaupan portaiden erojen mukaisesti, myös niiden erojen mukaisesti, joita voi olla OEM-myyntissä (Original Equipment Manufacturer), jos molempien markkinoiden jakelukanavien osalta osoitetaan, että vientihinta, laskennallinen vientihinta mukaan lukien, on normaaliarvoon nähden kaupan eri portaassa ja ero on vaikuttanut hintojen vertailukelpoisuuteen, mikä on osoitettu eri kaupan portaiden toimintojen ja hintojen pysyvillä ja selvillä eroilla viejämään kotimarkkinoilla. Oikaisu perustuu eron arvoon markkinoilla.
- ii) Kuitenkin muissa kuin i alakohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa, jos vallitsevaa eroa kaupan eri portaissa ei voida määrittää kyseisten kaupan portaiden puuttuessa viejäm maiden kotimarkkinoilta tai jos tiettyjen toimintojen osoitetaan kuuluvan muihin kuin verrattavana olevaan kaupan portaaseen, erityisoikaisu voidaan tehdä.

e) Kuljetus, vakuutus, käsittely, lastaus ja liitännäiskustannukset

Oikaisu tehdään niiden kustannusten erojen mukaisesti, jotka liittyvät suoraan tuotteeseen ja jotka ovat aiheutuneet kyseisen tuotteen kuljettamisesta viejän tiloista ensimmäiselle riippumattomalle ostajalle, jos kyseiset kustannukset sisältyvät käytettyihin hintoihin. Näihin kustannuksiin kuuluvat kuljetuksesta, vakuutuksesta, käsittelystä ja lastauksesta aiheutuneet kustannukset sekä liitännäiskustannukset.

f) Pakkaus

Oikaisu tehdään niiden pakkauskustannusten erojen mukaisesti, jotka liittyvät suoraan kyseiseen tuotteeseen.

g) Luotto

Oikaisu tehdään kyseessä olevaa myyntiä varten myönnetystä luotosta aiheutuneiden kustannusten erojen mukaisesti sillä edellytyksellä, että kyseinen tekijä otetaan huomioon käytettäviä hintoja määritettäessä.

h) Myynnin jälkeiset kustannukset

Oikaisu tehdään niiden kustannusten erojen mukaisesti, jotka liittyvät suoraan lailla säädettyjen tai myyntisopimuksessa määrättyjen vakuuksien, takausten, teknisen avun tai palvelujen toimittamiseen.

i) Palkkiot

Oikaisu tehdään kyseessä olevan viennin osalta maksettujen palkkioiden erojen mukaisesti.

Käsitteeseen 'palkkiot' katsotaan sisältyvän tuotteen tai samankaltaisen tuotteen kauppiaan saama voittomarginaali, jos kyseisen kauppiaan toiminta muistuttaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa.

j) Valuutan muuntaminen

Jos hintojen vertailu vaatii valuutan muuntamista, on muuntamisessa käytettävä myyntipäivän vaihtokurssia paitsi jos ulkomaanvaluutan myynti termiinimarkkinoilla on suoraan kytkettynä kyseiseen vientinä tapahtuvaan myyntiin, jolloin on käytettävä termiinikaupan vaihtokursseja. Myyntipäivän on tavallisesti oltava laskun päivämäärä, mutta voidaan käyttää myös sopimuksen tai tilauksen päivämäärää tai tilauksen vahvistamispäivämäärää, jos se on aiheellisempi olennaisten kauppaehtojen määrittämiseksi. Vaihtokurssien vaihteluja ei oteta huomioon, ja viejillä on 60 päivää tutkimusajanjakson aikana vaihtokursseissa tapahtuneiden pitkän aikavälin muutosten huomioon ottamiseksi.

k) Muut tekijät

Oikaisu voidaan tehdä myös muiden kuin a–j alakohdassa tarkoitettujen tekijöiden erojen osalta, jos tämän kohdan mukaisesti osoitetaan, että ne vaikuttavat hintojen vertailukelpoisuuteen ja erityisesti että asiakkaat maksavat pysyvästi eri hintoja kotimarkkinoilla tällaisten tekijöiden eron vuoksi.

D. POLKUMYYNTIMARGINAALI

11. Jollei tasapuolista vertailua koskevista säännöksistä muuta johdu, polkumyyntimarginaalien olemassaolo tutkimusajanjakson aikana määritetään tavallisesti normaaliarvon painotetun keskiarvon ja kaiken yhteisöön suuntautuvan viennin hintojen painotetun keskiarvon välisellä vertailulla tai yksittäisten normaaliarvojen ja yhteisöön suuntautuvan viennin yksittäisten hintojen välisellä vertailulla kunkin liiketapahtuman osalta. Painotettuun keskiarvoon perustuvaa normaaliarvoa voidaan kuitenkin verrata yhteisöön suuntautuvien yksittäisten vientitapahtumien hintoihin, jos vientihintojen rakenteessa on eri ostajien, alueiden tai ajanjaksojen välillä huomattavia eroja ja jos harjoitetun polkumyyntin tosiasiallinen laajuus ei käy ilmi tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä määritettyjen menetelmien avulla. Tässä kohdassa ei suljeta pois mahdollisuutta käyttää otoksia 17 artiklan mukaisesti.
12. Polkumyyntimarginaali on määrä, jolla normaaliarvo ylittää vientihinnan. Jos polkumyyntimarginaalit vaihtelevat, voidaan vahvistaa painotettu keskimääräinen polkumyyntimarginaali.

3 artikla
Vahingon määrittäminen

1. Tässä asetuksessa käsitteellä 'vahinko' tarkoitetaan, jollei toisin ilmoiteta, yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa, yhteisön tuotannonalaan kohdistuvaa merkittävän vahingon uhkaa tai merkittävää viivästystä yhteisön tuotannonalan perustamisessa, ja sitä tulkitaan tämän artiklan mukaisesti.
2. Vahingon toteamisen on perustuttava selkeään näyttöön, ja siihen on sisällyttävä puolueeton tarkastelu:
 - a) polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrästä ja tämän tuonnin vaikutuksesta samankaltaisten tuotteiden hintoihin yhteisön markkinoilla; ja
 - b) tämän tuonnin seurausvaikutuksista yhteisön tuotannonalaan.
3. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrän osalta on harkittava, onko polkumyynnillä tapahtuva tuonti lisääntynyt merkittävästi joko absoluuttisesti tai suhteessa yhteisön tuotantoon tai kulutukseen. Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta hintoihin on harkittava, onko polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin osalta esiintynyt huomattavaa alihinnoittelua suhteessa yhteisön tuotannonalan samankaltaisen tuotteen hintaan tai onko tällaisen tuonnin vaikutuksesta muutoin ilmennyt merkittävää hintojen alenemista tai onko tuonti huomattavassa määrin estänyt sellaisia hinnankorotuksia, jotka muuten olisi tehty. Yksi tai useampi näistä tekijöistä ei välttämättä ole ratkaiseva.

4. Jos useammasta kuin yhdestä maasta tapahtuvaa tuotteen tuontia tutkitaan samanaikaisesti polkumyynnin vuoksi, tällaisen tuonnin vaikutuksia voidaan arvioida kumulatiivisesti vain:
- a) jos kustakin maasta tapahtuvan tuonnin suhteen osoitettu polkumyyntimarginaali on 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vähimmäistasoa suurempi ja jos yhdestäkään maasta tapahtuvan tuonnin määrä ei ole vähäpätöinen; ja
 - b) jos tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi on asianmukaista ottaen huomioon tuotavien tuotteiden väliset kilpailuedellytykset ja tuotavien tuotteiden ja yhteisön samankaltaisen tuotteen väliset kilpailuedellytykset.
5. Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta kyseessä olevaan yhteisön tuotannonalaan on otettava huomioon kaikki olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat kyseisen teollisuuden tilanteeseen, kuten esimerkiksi se tosiasia, että ala on edelleen toipumassa entisten polkumyynti- tai vientitukikäytäntöjen vaikutuksista, tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin merkittävyys, myynnin tosiasiallinen ja mahdollinen pieneneminen, voitot, tuotanto, markkinaosuus, tuottavuus, investointien tuotto tai kapasiteetin käyttöaste, hintaan vaikuttavat tekijät yhteisössä, tosiasialliset ja mahdolliset negatiiviset vaikutukset kassavirtoihin, varastot, työllisyys, palkat, kasvu sekä pääoman saanti tai investoinnit. Tämä luettelo ei ole tyhjentävä, eikä yksi tai useampi näistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva.

6. On näytettävä 2 kohtaan liittyvien olennaisten todisteiden avulla, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti aiheuttaa vahinkoa tässä asetuksessa tarkoitetussa merkityksessä. Tässä tapauksessa se merkitsee sen näyttämistä, että 3 kohdassa tarkoitetuilla määrillä ja hinnoilla on yhteisön tuotannonalaan vaikutusta 5 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä ja että tämä vaikutus on sellaista, että sitä voidaan pitää merkittävänä.
7. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin lisäksi on tutkittava muut tiedossa olevat tekijät, jotka samaan aikaan aiheuttavat vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, eikä näiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa saa pitää polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana 6 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä. Tässä suhteessa olennaisina tekijöinä voidaan pitää muun muassa muun kuin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrää ja hintoja, kysynnän supistumista tai kulutustottumusten muutoksia, kolmannen maan ja yhteisön tuottajien rajoittavia kauppatapoja ja kyseisten tuottajien välistä kilpailua, tekniikan kehittymistä sekä yhteisön tuotannonalan vientisaavutuksia ja tuottavuutta.

8. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta on arvioitava suhteessa samankaltaisen tuotteen yhteisön tuotannonalan tuotantoon silloin, kun käytettävissä olevat tiedot mahdollistavat tämän tuotannon erillisen tunnistamisen esimerkiksi tuotantomenetelmien, myynnin ja voittojen perusteella. Jos kyseisen tuotannon erillinen tunnistaminen ei ole mahdollista, polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutus on arvioitava tarkastelemalla sellaisen mahdollisimman rajoitetun, samankaltaisen tuotteen sisältävän tuoteryhmän tuotantoa, josta tarvittavat tiedot ovat saatavissa.
9. Merkittävän vahingon uhan on perustuttava tosiasioihin eikä pelkkiin väitteisiin, arveluihin tai etäisiin mahdollisuuksiin. Sellaisen olosuhteiden muutoksen, joka loisi tilanteen, jossa polkumyynti aiheuttaisi vahinkoa, on oltava selvästi nähtävissä ja välittömästi uhkaava.

Merkittävän vahingon uhan olemassaolon määrittämiseksi on tarkasteltava muun muassa sellaisia tekijöitä kuin:

- a) polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin sellainen huomattava kasvuvauhti yhteisön markkinoilla, joka on osoitus tuonnin tuntuvan kasvun todennäköisyydestä;
- b) riittävän vapaasti viejän käytettävissä oleva kapasiteetti tai sellaisen kapasiteetin välitön ja tuntuva kasvu, joka on osoitus polkumyynnillä yhteisön markkinoille tapahtuvan viennin tuntuvan kasvun todennäköisyydestä, ottaen huomioon muiden vientimarkkinoiden kyky ottaa vastaan lisävientiä;

- c) tuonnin tapahtuminen hinnoilla, joilla voitaisiin tuntuvasti alentaa hintoja tai estää hinnan korotukset huomattavissa määrin ja jotka todennäköisesti lisäisivät uuden tuonnin kysyntää; ja
- d) tutkimuksen kohteena olevan tuotteen varastot.

Mikään näistä tekijöistä ei välttämättä yksinään ole ratkaiseva, vaan tarkasteltavien tekijöiden on yhdessä johdettava siihen päätelmään, että polkumyynnillä tapahtuva muu vienti on välittömästi uhkaavaa ja että jos suojatoimia ei toteuteta, aiheutuu merkittävää vahinkoa.

4 artikla

Yhteisön tuotannonalan määritelmä

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan 'yhteisön tuotannonalalla' samankaltaisen tuotteiden tuottajia yhteisössä kokonaisuutena tai niitä tuottajia, joiden yhteinen tuotanto muodostaa 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä pääosan kyseisten tuotteiden koko yhteisön tuotannosta, paitsi että:
 - a) jos tuottajat ovat etuyhteydessä viejiin tai tuojiin, taikka jos ne ovat itse väitetyn polkumyynnin alaisen tuotteen tuojia, ilmaisun 'yhteisön tuotannonala' voidaan tulkita käsittävän muut tuottajat;

- b) poikkeuksellisissa olosuhteissa yhteisön alue voidaan kyseisen tuotannon osalta jakaa kahteen tai useampaan kilpailevaan markkina-alueeseen ja kullakin markkina-alueella olevia tuottajia voidaan pitää erillisenä tuotannonalana, jos:
 - i) tällaisella markkina-alueella olevat tuottajat myyvät kaiken tai melkein kaiken kyseisen tuotteen tuotantonsa tällä markkina-alueella; ja
 - ii) muualle yhteisöön sijoittautuneet kyseisen tuotteen tuottajat eivät huomattavassa määrin tyydytä kysyntää tällä markkina-alueella. Tällaisissa olosuhteissa vahinkoa voidaan pitää olemassa olevana, vaikka suurimmalle osalle koko yhteisön tuotannonalasta ei ole aiheutunut vahinkoa sillä edellytyksellä, että polkumyynnillä tapahtunut tuonti on keskittynyt tälle eristyneelle markkina-alueelle ja että polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheuttaa vahinkoa tuottajille, jotka vastaavat kaikesta tai melkein kaikesta tuotannosta tällaisella markkina-alueella.

2. Edellä 1 kohdassa tuottajat ovat etuyhteydessä viejiin tai tuojiin vain, jos:

- a) toinen suoraan tai epäsuorasti valvoo toista; tai
- b) kolmas osapuoli suoraan tai epäsuorasti valvoo molempia; tai
- c) ne yhdessä valvovat suoraan tai epäsuorasti kolmatta osapuolta, sillä edellytyksellä että on syytä uskoa tai epäillä, että yhteys on sellainen, että kyseinen tuottaja toimii toisin kuin etuyhteyttä vailla olevat tuottajat.

Tämän kohdan mukaisesti toinen valvoo toista silloin, kun edellisen oikeudellinen tai toiminnallinen asema oikeuttaa määräämään pakotteita tai antamaan käskyjä jälkimmäiselle.

3. Milloin yhteisön tuotannonalan on tulkittu käsittävän tietyn alueen tuottajat, viejille annetaan mahdollisuus kyseisen alueen osalta antaa sitoumukset 8 artiklan mukaisesti. Tällaisessa tapauksessa, arvioitaessa yhteisön etua toimenpiteiden suhteen, alueen etuun on kiinnitettävä erityistä huomiota. Jos tyydyttävää sitoumusta ei anneta nopeasti tai jos kyseessä ovat 8 artiklan 9 ja 10 kohdassa tarkoitetut tilanteet, väliaikainen tai lopullinen tulli voidaan ottaa käyttöön koko yhteisön osalta. Tällaisessa tapauksessa tullit voidaan rajoittaa koskemaan erityisiä tuotteita tai viejiä, jos se on mahdollista.
4. Tähän artiklaan sovelletaan 3 artiklan 8 kohdan säännöksiä.

5 artikla

Menettelyn aloittaminen

1. Jollei 6 kohdasta muuta johdu, tutkimus minkä tahansa väitetyn polkumyynnin olemassaolon, määrän ja vaikutuksen määrittelemiseksi voidaan panna vireille yhteisön tuotannonalan puolesta toimivan kenen tahansa luonnollisen henkilön tai minkä tahansa oikeushenkilön tai minkä tahansa yhteisön, jolla ei ole oikeushenkilöllisyyttä, tekemän kirjallisen valituksen perusteella.

Valitus voidaan osoittaa komissiolle tai jäsenvaltiolle, joka toimittaa sen komissiolle. Komissio lähettää jäsenvaltioille jäljennöksen kaikista saamistaan valituksista. Valitus katsotaan jätetyksi ensimmäisenä työpäivänä sen jälkeen, kun komissio on vastaanottanut sen kirjattuna kirjeenä tai kun komissio on toimittanut vastaanottoilmoituksen.

Jos jäsenvaltiolla on valituksen puuttuessa hallussaan riittävät todisteet polkumyynnistä ja yhteisön tuotannonalalle siitä aiheutuneesta vahingosta, sen on toimitettava ne viipymättä komissiolle.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun valitukseen on sisällyttävä todisteita polkumyynnistä, vahingosta ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja väitetyn vahingon välisestä syy-yhteydestä. Valitukseen on sisällyttävä sellaista tietoa, joka on kohtuudella valituksen tekijän käytettävissä seuraavista seikoista:
 - a) valituksen tekijän henkilöllisyys ja kuvaus valituksen tekijän tuottaman samankaltaisen tuotteen yhteisön tuotannon määrästä ja arvosta. Jos valitus tehdään kirjallisesti yhteisön tuotannonalan puolesta, siinä on täsmennettävä se yhteisön tuotannonala, jonka puolesta valitus tehdään, esittämällä luettelo yhteisön kaikista tiedossa olevista samankaltaisen tuotteen tuottajista (tai samankaltaisen tuotteen yhteisön tuottajien järjestöistä) ja, siinä määrin kuin mahdollista, kuvaus samankaltaisen tuotteen yhteisön tuotannon siitä määrästä ja arvosta, jota nämä tuottajat edustavat;

- b) täydellinen kuvaus väitetyn polkumyynnin alaisesta tuotteesta, kyseisen alkuperä- tai viejamaan nimi tai alkuperä- ja viejamaiden nimet, jokaisen kyseessä olevan viejän tai ulkomaisen tuottajan henkilöllisyys ja luettelo tiedossa olevista henkilöistä, jotka tuovat kyseistä tuotetta;
 - c) tietoa niistä hinnoista, joilla kyseistä tuotetta myydään silloin, kun se on tarkoitettu kulutukseen alkuperämaan tai -maiden tai viejamaan tai -maiden kotimarkkinoilla (tai, silloin kun se on tarkoituksenmukaista, tietoa niistä hinnoista, joilla tuotetta myydään alkuperämaasta tai -maista tai viejamaasta tai -maista kolmanteen maahan tai maihin tai tietoa tuotteen laskennallisesta arvosta) ja tietoa vientihinnoista tai, silloin kun se on tarkoituksenmukaista, hinnoista, joilla tuote on jälleenmyyty ensimmäiselle riippumattomalle ostajalle yhteisössä;
 - d) tietoa polkumyynnillä tapahtuvaksi väitetyn tuonnin määrän muutoksista, tällaisen tuonnin vaikutuksesta samankaltaisen tuotteen hintoihin yhteisön markkinoilla ja tuonnin seurausvaikutuksista yhteisön tuotannonalaan kaikkien niiden tekijöiden ja seikkojen, kuten 3 artiklan 3 ja 5 kohdassa lueteltujen tekijöiden mukaisesti, jotka vaikuttavat tämän yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.
3. Komissio tutkii niin hyvin kuin on mahdollista valituksessa esitettyjen todisteiden täsmällisyyden ja riittävyyden sen määrittämiseksi, onko näyttö tutkimuksen vireille panemisen oikeuttamiseksi riittävä.

4. Tutkimus pannaan vireille 1 kohdan mukaisesti vain, jos samankaltaisen tuotteen yhteisön tuottajien esittämän valituksen tuen tai vastustuksen perusteella päätetään, että yhteisön tuotannonala on tehnyt valituksen tai valitus on tehty sen puolesta. Valitus katsotaan yhteisön tuotannonalan tekemäksi tai sen puolesta tehdyksi, jos sitä tukevat ne yhteisön tuottajat, joiden yhteinen tuotanto on yli 50 prosenttia sen samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta, jota tuottaa se osa yhteisön tuotannonalasta, joka joko tukee tai vastustaa valitusta. Tutkimusta ei kuitenkaan panna vireille, jos valitusta selvästi tukevat yhteisön tuottajat vastaavat alle 25 prosentista yhteisön tuotannonalan tuottaman samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta.
5. Viranomaisten on vältettävä tutkimuksen vireille panemiseksi tehdyn valituksen julkistamista, jos tutkimuksen vireillepanosta ei ole päätetty. Viranomaisten on kuitenkin tehtävä ilmoitus kyseisen viejämään julkisen vallan edustajille saatuaan asianmukaisesti todisteilla vahvistetun valituksen ja ennen tutkimuksen vireille panemista.
6. Jos viranomaiset erityisissä olosuhteissa päättävät panna tutkimuksen vireille ilman yhteisön tuotannonalan tekemää tai sen puolesta tehtyä kirjallista valitusta tällaisen tutkimuksen vireille panemiseksi, on tutkimukseen ryhdyttävä ainoastaan, jos on riittävästi todisteita polkumyynnin, vahingon ja syy-yhteyden olemassaolosta 2 kohdan mukaisesti vireillepanon oikeuttamiseksi.

7. Päätettäessä tutkimuksen vireillepanosta polkumyyntiä ja vahinkoa koskevia todisteita on tutkittava samanaikaisesti. Valitus hylätään, jos polkumyyntiä tai vahinkoa koskevat todisteet ovat riittämättömät menettelyn jatkamisen oikeuttamiseksi. Toimenpiteitä ei saa saattaa vireille sellaista maata vastaan, jonka tuonti edustaa pienempää kuin yhden prosentin markkinaosuutta, elleivät tällaiset maat yhteensä edusta kolmea prosenttia tai enempää yhteisön kulutuksesta.
8. Valitus voidaan peruuttaa ennen tutkimuksen vireillepanoa, missä tapauksessa katsotaan, ettei sitä ole jätetty.
9. Jos konsultaation jälkeen vaikuttaa siltä, että menettelyn aloittamiseksi on riittävästi todisteita, komission on aloitettava menettely valituksen jättämistä seuraavan 45 päivän aikana ja ilmoitettava menettelyn aloittamisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Ellei todisteita ole riittävästi, valittajalle on, konsultaatioiden jälkeen, 45 päivän kuluessa valituksen jättämisestä komissiolle ilmoitettava asiasta.

10. Ilmoituksessa menettelyn aloittamisesta ilmoitetaan tutkimuksen vireillepanosta, määrätään tutkimuksen kohteena oleva tuote ja maat, esitetään yhteenveto saaduista tiedoista ja vahvistetaan, että kaikki tarvittavat tiedot on toimitettava komissiolle; siinä annetaan määräajat, joiden kuluessa asianomaiset osapuolet voivat ilmoittautua, esittää näkökantansa kirjallisesti ja toimittaa tietoja, jos nämä näkökannat ja tiedot on otettava huomioon tutkimuksessa; lisäksi siinä täsmennetään määräaika, jonka kuluessa asianomaiset osapuolet voivat pyytää komissiolta tulla kuulluksi 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti.
11. Komissio ilmoittaa asiaan liittyville tiedossa oleville viejille, tuojille sekä viejiä ja tuojia edustaville järjestöille, samoin kuin viejämään edustajille ja valituksen tekijöille menettelyn vireille tulosta ja toimittaa vastaanotetun kirjallisen valituksen tekstin kokonaisuudessaan, luottamuksellisten tietojen suojaamisesta huolehtien, tiedossa oleville viejille, viejämään viranomaisille ja pyynnöstä muille asianomaisille osapuolille 1 kohdan mukaisesti. Silloin kun asianomaisia viejiä on erityisen paljon, voi kirjallisen valituksen kokonaisuudessaan toimittaa edellä esitetystä poiketen vain viejämään viranomaisille tai kyseessä olevalle järjestölle.
12. Polkumyyntitutkimus ei estä tulliselvitystä.

6 artikla

Tutkimus

1. Menettelyn tultua vireille komissio, toimien yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, aloittaa tutkimuksen yhteisössä. Tämä tutkimus käsittää sekä polkumyynnin että siitä aiheutuneen vahingon. Jotta määrittäminen olisi edustava, valitaan tutkimusajanjakso, joka polkumyyntitapauksissa tavallisesti käsittää vähintään kuuden kuukauden jakson välittömästi ennen menettelyn aloittamista. Tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevia tietoja ei tavallisesti oteta huomioon.
2. Polkumyyntitutkimuksessa käytettyjen kyselylomakkeiden vastaanottajille on annettava vähintään 30 päivää vastausaikaa. Viejien osalta määräaika alkaa kyselylomakkeen vastaanottamispäivästä, ja lomakkeen katsotaan olevan vastaanotettu seitsemän päivän kuluessa siitä päivämäärästä, jolloin se lähetettiin viejälle tai välitettiin viejään asianomaiselle diplomaattiselle edustajalle. Mainittua 30 päivän määräaika voidaan pidentää ottaen huomioon tutkimukselle säädetty määräaika ja sillä edellytyksellä, että kyseinen osapuoli ilmoittaa pätevän, erityisistä olosuhteista johtuvan syyn tällaisen pidennyksen saamiseksi.

3. Komissio voi pyytää jäsenvaltioita toimittamaan tietoja, jolloin jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet pyynnön noudattamiseksi. Ne välittävät komissiolle pyydetty tiedot sekä tulokset suoritetuista todentamisista, tarkasteluista tai tutkimuksista. Jos näillä tiedoilla on yleistä mielenkiintoa tai jos jäsenvaltio on pyytänyt toimittamaan nämä tiedot, komissio toimittaa tiedot jäsenvaltioille, jolleivät ne ole luottamuksellisia, jolloin se toimittaa yhteenvedon, joka ei ole luottamuksellinen.
4. Komissio voi pyytää jäsenvaltioita suorittamaan tarpeellisia todentamisia ja tarkasteluja erityisesti tuojien, kauppiaiden sekä yhteisön tuottajien keskuudessa ja suorittamaan tutkimuksia kolmansissa maissa, jos kyseiset yritykset antavat suostumuksensa ja jos kyseisen julkisen vallan edustajille on ilmoitettu virallisesti asiasta, eivätkä ne vastusta asiaa. Jäsenvaltiot toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet komission pyyntöjen toteuttamiseksi. Komission viranomaiset voivat, jos komissio tai jäsenvaltio sitä pyytää, avustaa jäsenvaltioiden viranomaisia suorittamaan tehtävänsä.

5. Asianomaisia osapuolia, jotka ovat ilmoittautuneet 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti, kuullaan, jos ne ovat tehneet kirjallisen kuulemista koskevan pyynnön *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistussa ilmoituksessa vahvistetussa määräajassa ja jos pyynnössä osoitetaan, että ne ovat osapuolia, joita asia koskee ja joihin menettelyn lopputuloksella saattaa olla vaikutusta, ja että on erityisiä syitä, joiden vuoksi niitä pitäisi kuulla.
6. Tuojille, viejille, viejämään julkisen vallan edustajille ja valituksen tekijöille, jotka ovat ilmoittautuneet 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti, järjestetään pyynnöstä mahdollisuus kohdata osapuolet, joiden edut ovat ristiriidassa, vastakkaisista väitteistä keskustelemiseksi. Jos mahdollisuus järjestään, on otettava huomioon tarve suojata tietojen luottamuksellisuus sekä osapuolten oma etu. Osapuolten ei ole pakko osallistua kohtaamiseen, eikä tietyn osapuolen poissaolosta aiheudu vahinkoa sen asialle. Tämän artiklan mukaisesti suullisesti toimitetut tiedot otetaan huomioon siltä osin kuin ne myöhemmin vahvistetaan kirjallisesti.

7. Valituksen tekijät, tuojat ja viejät sekä niitä edustavat järjestöt, käyttäjät ja kuluttajajärjestöt, jotka ovat ilmoittautuneet 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti, samoin kuin viejämaan edustajat, voivat kirjallisesta pyynnöstään tutustua kaikkiin tietoihin, jotka mikä tahansa tutkimuksen kohteena oleva osapuoli on toimittanut, lukuun ottamatta yhteisön tai sen jäsenvaltioiden viranomaisten toimittamia sisäisiä asiakirjoja, jos nämä tiedot ovat olennaisia niiden etujen puolustamisen kannalta eivätkä tiedot ole luottamuksellisia 19 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä ja jos niitä käytetään tutkimuksessa. Kyseiset osapuolet voivat esittää huomioitaan näistä tiedoista, ja niiden huomautukset otetaan huomioon siltä osin kuin ne ovat riittävästi perusteltuja.
8. Asianomaisten osapuolten toimittamien tietojen, joiden perusteella päätelmät tehdään, paikkansapitävyys on tutkittava niin hyvin kuin mahdollista, paitsi 18 artiklassa vahvistetuissa olosuhteissa.
9. Edellä 5 artiklan 9 kohdan mukaisesti aloitettujen menettelyjen osalta tutkimus päätetään, jos mahdollista, yhden vuoden määräajassa. Joka tapauksessa tutkimukset päätetään aina 15 kuukauden kuluessa niiden vireillepanosta 8 artiklassa esitettyjen toteamusten mukaisesti sitoumusten osalta ja 9 artiklassa esitettyjen toteamusten mukaisesti lopullisten toimien osalta.

7 artikla

Väliaikaiset toimenpiteet

1. Väliaikaisia tulleja voidaan määrätä, jos tutkimus on pantu vireille 5 artiklan mukaisesti, jos asiasta on annettu ilmoitus ja asianomaisille osapuolille on annettu riittävät mahdollisuudet antaa tietoja ja tehdä havaintoja 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti, jos polkumyynti ja yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko on väliaikaisesti vahvistettu ja jos yhteisön etu vaatii toimia tällaisen vahingon estämiseksi. Väliaikaiset tullit on otettava käyttöön aikaisintaan 60 päivää ja viimeistään yhdeksän kuukautta menettelyn aloittamisesta.
2. Väliaikaisen polkumyyntitullin määrä ei saa ylittää väliaikaisesti vahvistetun polkumyynti-marginaalin määrää, ja sen on oltava tätä marginaalia alhaisempi, jos alhaisempi tullin määrä on riittävä yhteisön tuotannonalalle aiheutuvan vahingon poistamiseen.
3. Väliaikaisten tullien kantaminen varmistetaan vakuudella, ja tutkimuksen kohteena olevien tuotteiden luovutus vapaaseen liikkeeseen yhteisössä edellyttää tällaisen vakuuden antamista.

4. Komissio toteuttaa väliaikaiset toimenpiteet kuulemisen jälkeen tai erittäin kiireellisissä tapauksissa ilmoitettuaan asiasta jäsenvaltioille. Jälkimmäisessä tapauksessa kuuleminen järjestetään viimeistään kymmenen päivän kuluessa siitä, kun jäsenvaltioille on ilmoitettu komission toteuttamista toimista.
5. Jos jäsenvaltio pyytää komissiota toimimaan välittömästi ja jos 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät, komissio päättää viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta, onko syytä ottaa käyttöön väliaikainen polkumyyntitulli.
6. Komissio ilmoittaa välittömästi neuvostolle ja jäsenvaltioille 1–5 kohdan nojalla tehdystä päätöksestä. Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin.
7. Väliaikaiset tullit voidaan ottaa käyttöön kuudeksi kuukaudeksi ja niiden voimassaoloaikaa voidaan pidentää kolmella kuukaudella tai ne voidaan ottaa käyttöön yhdeksäksi kuukaudeksi. Niiden voimassaoloaikaa voidaan kuitenkin pidentää tai ne voidaan ottaa käyttöön yhdeksäksi kuukaudeksi ainoastaan, jos sellaiset viejät, jotka edustavat huomattavaa prosentuaalista osuutta kyseisistä liiketoimista, sitä pyytävät tai jos kyseiset viejät eivät esitä vastalauseita komission ilmoittaessa aikomuksestaan.

8 artikla
Sitoumukset

1. Mikäli polkumyynti ja vahinko on väliaikaisesti vahvistettu, komissio voi hyväksyä riittäviksi katsomansa vapaaehtoiset sitoumustarjoukset, joissa viejä sitoutuu tarkistamaan hintojaan tai olemaan viemättä tuotteita polkumyyntihintaan, jos komissio on neuvoa-antavan komitean erityisen kuulemisen jälkeen vakuuttunut siitä, että tuen vahingollinen vaikutus on näin saatu poistettua. Tällöin komission 7 artiklan 1 kohdan nojalla käyttöön ottamia väliaikaisia tulleja tai tapauksen mukaan neuvoston 9 artiklan 4 kohdan nojalla käyttöön ottamia lopullisia tulleja ei sitoumusten voimassaoloaikana sovelleta niiden yritysten valmistamien asianomaisten tuotteiden tuonnissa, jotka mainitaan sitoumusten hyväksymisestä tehdyssä komission päätöksessä ja sen mahdollisissa myöhemmissä muutoksissa. Sitoumukseen perustuvat hinnankorotukset eivät saa olla suurempia kuin on tarpeen polkumyyntimarginaalin poistamiseksi, ja niiden olisi oltava polkumyyntimarginaalia alhaisemmat, jos ne riittävät poistamaan yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon.

2. Komissio voi ehdottaa sitoumuksia, mutta viejiä ei voida pakottaa niihin. Se, että viejät eivät esitä tällaisia sitoumuksia tai eivät hyväksy niitä koskevia esityksiä, ei mitenkään vaikuta tapauksen käsittelyyn. Kuitenkin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin jatkumista voidaan pitää osoituksena siitä, että vahingon uhkan toteutuminen on mahdollinen. Viejiltä ei pyydetä sitoumuksia eikä sitoumuksia niiden osalta hyväksyä, ellei polkumyyntiä ja siitä aiheutuvaa vahinkoa ole väliaikaisesti vahvistettu. Poikkeustapauksia lukuun ottamatta sitoumuksia ei voida antaa sen ajanjakson päättymisen jälkeen, jonka kuluessa havaintoja voidaan esittää 20 artiklan 5 kohdan mukaisesti.
3. Ehdotettuja sitoumuksia ei tarvitse hyväksyä, jos niiden hyväksyminen olisi epäkäytännöllistä, kuten jos tosiasiallisten tai mahdollisten viejien määrä on liian suuri tai muista syistä, kuten yleisestä käytännöstä johtuvista syistä. Kyseessä olevalle viejälle on voitava kertoa ne syyt, joiden vuoksi sitoumusesityksen hylkäämistä ehdotetaan, ja viejälle voidaan antaa mahdollisuus esittää huomautuksensa asiasta. Hylkäämisen syyt on ilmoitettava lopullisessa päätöksessä.
4. Sitoumusta esittävien osapuolten on toimitettava sitoumuksesta versio, joka ei ole luottamuksellinen, jotta se voidaan toimittaa osapuolille, joita tutkimus koskee.

5. Kun sitoumukset konsultaatioiden jälkeen hyväksytään ja jos neuvoa-antavassa komiteassa ei esitetä vastalausetta, tutkimus päätetään. Muussa tapauksessa komissio antaa viipymättä neuvostolle kertomuksen konsultaation tuloksesta ja ehdotuksen tutkimuksen päättämisestä. Tutkimus katsotaan päättyneeksi, jos neuvosto ei yhden kuukauden määräajassa ole määränemmistöllä toisin päättänyt.
6. Jos sitoumus hyväksytään, polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus yleensä saatetaan loppuun. Jos tällaisessa tapauksessa päätetään, että polkumyyntiä tai vahinkoa ei ole ollut, sitoumus raukeaa ilman eri toimenpiteitä, lukuun ottamatta tapauksia, joissa tällainen päätelmä johtuu pääasiallisesti sitoumuksen olemassaolosta. Tällaisessa tapauksessa voidaan vaatia, että sitoumus on voimassa kohtuullisen ajan. Mikäli päädytään polkumyynnin ja vahingon vahvistamiseen, sitoumus on voimassa ehtojensa ja tämän asetuksen säännösten mukaisesti.
7. Komission on vaadittava jokaiselta viejältä, jonka sitoumus on hyväksytty, määräajoin tietoja, jotka liittyvät tällaisen sitoumuksen toteuttamiseen, ja asiaankuuluvien tietojen todentamisen sallimista. Kieltäytymistä noudattamasta näitä velvoitteita pidetään sitoumuksen rikkomisena.

8. Jos sitoumukset hyväksytään tiettyjen viejien osalta tutkimuksen kuluessa, niiden katsotaan 11 artiklan mukaisesti tulevan voimaan siitä päivästä alkaen, jona tutkimus viejään osalta päätetään.
9. Jos sitoumuksen antanut osapuoli rikkoo sitoumusta tai peruuttaa sen tai jos komissio peruuttaa sitoumukselle antamansa hyväksynnän, sitoumukselle annettu hyväksyntä peruutetaan kuulemisen jälkeen komission päätöksellä tai, tapauksen mukaan, komission asetuksella, ja sitoumuksen sijasta aletaan soveltaa komission 7 artiklan mukaisesti käyttöön ottamaa väliaikaista tullia tai neuvoston 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti käyttöön ottamaa lopullista tullia edellyttäen, että kyseessä olevalle viejälle on annettu tilaisuus esittää huomautuksensa, jollei kyseinen viejä ole itse peruuttanut sitoumusta.

Kaikki asianomaiset osapuolet ja jäsenvaltiot voivat toimittaa tietoja, joihin sisältyy alustava näyttö sitoumuksen rikkomisesta. Myöhempi arviointi, jonka avulla selvitetään, onko sitoumusta rikottu, on tavallisesti saatettava päätökseen kuuden kuukauden ja joka tapauksessa viimeistään yhdeksän kuukauden kuluessa asiaa koskevan, asianmukaisesti perustellun pyynnön esittämisestä. Komissio voi pyytää jäsenvaltioiden toimivaltaisilta viranomaisilta apua sitoumusten seurannassa.

10. Kuulemisen jälkeen voidaan 7 artiklan mukaisesti ottaa käyttöön väliaikainen tulli parhaiden käytettävissä olevien tietojen perusteella, jos on syytä uskoa, että sitoumusta on rikottu, tai sitoumuksen rikkomis- tai peruuttamistapauksessa, jos sitoumukseen johtanutta tutkimusta ei ole päätetty.

9 artikla

Menettelyn päättäminen ilman toimenpiteitä;

lopullisten tullien käyttöön ottaminen

1. Jos valitus peruutetaan, menettely on päätettävä, paitsi jos päättäminen ei ole yhteisön edun mukaista.
2. Jos suojatoimia ei konsultaatioiden jälkeen pidetä tarpeellisina ja jos neuvoa-antavassa komiteassa ei esitetä vastalausetta, tutkimus tai menettely päätetään. Muussa tapauksessa komissio antaa viipymättä neuvostolle kertomuksen konsultaatioiden tuloksesta ja ehdotuksen tutkimuksen päättämisestä. Menettely katsotaan päättyneeksi, jos neuvosto ei yhden kuukauden määräajassa ole määränemmistöllä toisin päättänyt.

3. Edellä 5 artiklan 9 kohdan mukaisesti aloitettujen menettelyjen osalta vahinkoa tavallisesti pidetään vähäpätöisenä, jos tutkimuksen kohteena oleva tuonti edustaa pienempää määrää kuin 5 artiklan 7 kohdassa esitetyt määrät. Kyseiset menettelyt päätetään välittömästi, jos vahvistetaan, että polkumyyntimarginaali prosentteina vientihinnasta on vähemmän kuin kaksi prosenttia, ottaen huomioon, että ainoastaan tutkimus päätetään, jos yksittäisen viejän marginaali on vähemmän kuin kaksi prosenttia, ja että menettely koskee edelleen viejiä ja niitä voidaan tutkia uudelleen myöhemmässä tarkastelussa, joka tehdään kyseessä olevan maan osalta 11 artiklan nojalla.
4. Jos tosiasioiden perusteella lopullisesti todetaan, että polkumyyntiä ja siitä aiheutunutta vahinkoa on olemassa, ja jos yhteisön etu vaatii toimintaa 21 artiklan mukaisesti, neuvosto ottaa käyttöön lopullisen polkumyyntitullin yksinkertaisella enemmistöllä komission ehdotuksesta, jonka se tekee kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa. Neuvosto on hyväksynyt ehdotuksen, jollei se yksinkertaisella enemmistöllä päättä hylätä sitä kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on toimittanut sille ehdotuksen. Jos väliaikaiset tullit ovat voimassa, lopullisia toimia koskeva ehdotus tehdään viimeistään kuukautta ennen tällaisten tullien voimassaolon päättymistä. Polkumyyntitullin suuruus ei saa ylittää vahvistettua polkumyyntimarginaalia, ja sen olisi oltava kyseistä marginaalia alhaisempi, jos tämä alhaisempi määrä on riittävä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi.

5. Sellaisen mistä tahansa tulevan tuonnin osalta, jonka on todettu tapahtuvan polkumyynnillä ja aiheuttavan vahinkoa, otetaan syrjimättömällä tavalla käyttöön kussakin tapauksessa määrältään asianmukainen polkumyyntitulli, lukuun ottamatta tuontia, joka tulee sellaisen toimittajan kautta, jonka sitoumus on tämän asetuksen mukaisesti hyväksytty. Asetuksessa, jolla tulli otetaan käyttöön, määritetään kunkin toimittajan osalta käyttöön otettava tulli tai, jos tämä ei ole käytännöllistä, ja pääsääntöisesti 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kyseisen toimittajamaan osalta.

Yksilöllinen tulli määritetään kuitenkin 2 artiklan 7 kohdan a alakohtaa sovellettaessa viejille, jotka voivat asianmukaisesti perusteltujen pyyntöjen pohjalta osoittaa, että:

- a) kokonaan tai osittain ulkomaisessa omistuksessa olevien yritysten tai yhteisyritysten tapauksessa viejät voivat vapaasti kotiuttaa pääomia ja voittoja;
- b) vientihinnoista ja -määristä sekä myyntiehdoista päätetään vapaasti;
- c) osake-enemmistö on yksityishenkilöiden hallussa. Hallituksessa tai keskeisissä johtotehtävissä olevien valtion viranhaltijoiden on oltava joko vähemmistönä, tai on osoitettava, että yritys on kaikesta huolimatta riittävän riippumaton valtiosta;
- d) valuuttojen muuntaminen suoritetaan markkinahintaan; ja
- e) valtio ei puutu yrityksen toimintaan niin, että se mahdollistaisi toimenpiteiden kiertämisen, jos yksittäisille viejille vahvistetaan erilaiset tullit.

6. Milloin komissio on rajannut tutkimuksensa 17 artiklan mukaisesti, sellaiseen tuontiin, jonka viejät tai tuottajat ovat ilmoittautuneet 17 artiklan mukaisesti mutta eivät olleet mukana tutkimuksessa, sovellettava polkumyyntitulli ei saa ylittää otokseen kuuluvien osapuolien osalta määritetyn polkumyyntimarginaalin painotettua keskiarvoa. Tässä kohdassa komissio ei ota huomioon nollamarginaaleja, vähimmäistason marginaaleja eikä 18 artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa määritettyjä marginaaleja. Yksilöllisiä tullee sovelletaan tuontiin, jonka viejiä tai tuottajia käsitellään yksilöllisesti 17 artiklan mukaisesti.

10 artikla

Taannehtivuu

1. Väliaikaisia toimenpiteitä ja lopullisia polkumyyntitulleja on sovellettava ainoastaan tuotteisiin, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen sen päivän jälkeen, jolloin 7 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti tehty päätös tulee voimaan, jollei tässä asetuksessa säädetyistä poikkeuksista muuta johdu.

2. Kun sovelletaan väliaikaista tullia ja kun polkumyynti ja vahinko on lopullisesti todettu, neuvosto päättää, missä määrin väliaikainen tulli on kannettava lopullisesti, riippumatta siitä, pitäisikö lopullinen polkumyyntitulli ottaa käyttöön. Tätä varten 'vahinko' ei käsitä yhteisön tuotannonalan perustamisen tuntuva viivästystä eikä merkittävän vahingon uhkaa, paitsi jos päätellään, että kyseinen uhka muodostuisi merkittäväksi vahingoksi, jos väliaikaisia toimenpiteitä ei olisi sovellettu. Muissa tapauksissa, joissa ilmenee vahingon uhkaa tai viivästystä, väliaikaiset määrät on vapautettava ja lopulliset tullit voidaan ottaa käyttöön vasta siitä päivästä alkaen, jona vahingon uhka tai tuntuva viivästys on lopullisesti määritetty.
3. Jos lopullinen polkumyyntitulli on suurempi kuin väliaikainen tulli, erotusta ei kanneta. Jos lopullinen tulli on pienempi kuin väliaikainen tulli, tulli lasketaan uudelleen. Jos lopullisessa määrityksessä osoitetaan, että polkumyyntiä ei ole ollut, väliaikaista tullia ei vahvisteta.

4. Lopullinen polkumyyntitulli voidaan kantaa tuotteista, jotka on luovutettu kulutukseen enintään 90 päivää ennen väliaikaisten toimenpiteiden soveltamispäivää, mutta ei ennen tutkimuksen vireillepanoa, sillä edellytyksellä, että tuonti on kirjattu 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti, että komissio on antanut tuojille mahdollisuuden esittää huomautuksiaan ja:
- a) että kyseistä tuotetta on aiemmin pitkään tuotu polkumyynnillä tai että tuoja tiesi tai sen olisi pitänyt tietää polkumyynnistä, sen merkittävyydestä ja väitetyn tai vahvistetun vahingon merkittävyydestä; ja
 - b) että sellaisen tuonnin tason lisäksi, josta tutkimusajanjakson aikana aiheutui vahinkoa, tuonti on uudelleen huomattavasti kasvanut, niin että tämä kasvu voi estää sovellettavan lopullisen polkumyyntitullin korjaavan vaikutuksen, ottaen huomioon tuontihetki, tuonnin määrä tai muut olosuhteet.
5. Jos sitoumuksia rikotaan tai ne peruutetaan, lopulliset tullit voidaan kantaa niiden tavaroiden osalta, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen enintään 90 päivää ennen väliaikaisten toimenpiteiden soveltamispäivää, sillä edellytyksellä, että tuonti on kirjattu 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja että taannehtivaa arviointia ei sovelleta ennen rikkomista tai peruuttamista tapahtuneeseen tuontiin.

11 artikla

Voimassaoloaika, uudelleentarkastelu ja palautukset

1. Polkumyyntitoimenpide on voimassa vain niin kauan ja siinä laajuudessa kuin se on tarpeen vahinkoa aiheuttavan polkumyynnin estämiseksi.
2. Polkumyyntitoimenpiteen voimassaolo päättyy viisi vuotta sen käyttöön ottamisen jälkeen tai viisi vuotta sen päivän jälkeen, jona viimeisimmän polkumyyntiä ja vahinkoa koskevan tarkastelun päätelmä tehtiin, ellei tarkastelussa todeta, että toimenpiteen voimassaolon päättymisen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin ja vahingon jatkumiseen tai toistumiseen. Tarkastelu tehdään joko komission aloitteesta tai yhteisön tuottajien tekemästä tai niiden puolesta tehdystä valituksesta, ja toimenpide on voimassa tarkastelun tuloksia odottaessa.

Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä tarkastellaan, jos pyyntöön sisältyy riittävästi todisteita polkumyynnin ja vahingon toistumisen tai jatkumisen todennäköisyydestä toimenpiteen päättyessä. Tätä todennäköisyyttä voidaan tukea esimerkiksi todisteilla polkumyynnin ja vahingon jatkumisesta tai todisteilla siitä, että vahingon poistuminen johtuu kokonaan tai osittain toimenpiteiden olemassaolosta, tai todisteilla siitä, että viejien tilanne tai markkinaolosuhteet ovat sellaiset, että ne osoittavat uuden vahingollisen polkumyyntikäytännön todennäköisyyttä.

Tämän kohdan mukaisesti suoritettujen tutkimusten yhteydessä viejillä, tuojilla, viejämaiden edustajilla ja yhteisön tuottajilla on mahdollisuus täydentää tarkastelupyynnössä esitettyjä väitteitä, ottaa kantaa niihin tai kumota ne, ja päätelmissä otetaan huomioon kaikki olennaiset ja asianmukaisesti asiakirjoilla osoitetut todisteet, jotka liittyvät kysymykseen siitä, jatkuisivatko polkumyynti ja vahinko toimenpiteiden päättymisen vuoksi tai alkaisivatko ne uudelleen tästä syystä.

Toimenpiteen voimassaolon tulevasta päättymisestä julkaistaan ilmoitus *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* asianmukaisena päivänä tämän kohdan mukaisten toimenpiteiden soveltamisajanjakson viimeisen vuoden kuluessa. Ilmoituksen jälkeen yhteisön tuottajat voivat esittää tarkastelupyynnön toisen alakohdan mukaisesti viimeistään kolme kuukautta ennen viisivuotisjakson loppua. Lisäksi on julkaistava ilmoitus tämän kohdan mukaisten toimenpiteiden voimassaolon tosiasiallisesta päättymisestä.

3. Tarvetta toimenpiteiden jatkamiseen voidaan tarkastella, jos se on perusteltua, komission tai jäsenvaltion pyynnöstä ja jos lopullisen toimenpiteen käyttöön ottamisesta on kulunut kohtuullisen pitkä, vähintään vuoden mittainen aika, viejän, tuojan tai yhteisön tuottajien pyynnöstä, johon sisältyy riittävästi todisteita välivaiheen tarkastelun välttämättömyydestä.

Välivaiheen tarkastelu suoritetaan, jos pyyntöön sisältyy riittävästi todisteita siitä, että toimenpiteen jatkaminen ei enää ole tarpeen polkumyynnin vastapainoksi ja/tai että vahingon jatkuminen tai uudelleen alkaminen olisi epätodennäköistä, jos toimenpide kumottaisiin tai jos sitä muutettaisiin tai että olemassa oleva toimenpide ei ole tai ei enää ole riittävä vahinkoa aiheuttaneen polkumyynnin vastapainoksi.

Tämän kohdan mukaisesti suoritettujen tutkimusten yhteydessä komissio voi muun muassa tutkia, ovatko polkumyyntiä ja vahinkoa koskevat olosuhteet huomattavasti muuttuneet tai ovatko olemassa olevat toimenpiteet poistaneet aiemmin 3 artiklan nojalla vahvistetun vahingon. Tässä suhteessa lopullisessa määräyksessä otetaan huomioon kaikki olennaiset ja asiakirjoilla osoitetut todisteet.

4. Tutkimus tehdään myös yksittäisten polkumyyntimarginaalien määrittämiseksi kyseisen viejamaan uusien viejien osalta, jotka eivät vieneet tuotetta sen tutkimusajanjakson aikana, johon toimenpiteet perustuvat.

Uuden viejän tarkastelu suoritetaan, jos uusi viejä tai tuottaja voi osoittaa, ettei se ole etuyhteydessä viejamaan viejiin tai tuottajiin, joiden tuotteeseen on kohdistettu polkumyyntitoimenpiteitä, ja jos uusi viejä tai tuottaja on tosiasiallisesti harjoittanut vientiä yhteisöön tutkimusajanjakson jälkeen tai jos se voi osoittaa, että sillä on peruuttamaton sopimusvelvoite suuren tuotemäärän viennistä yhteisöön.

Uutta viejää koskeva nopeutettu tarkastelumenettely aloitetaan neuvoa-antavan komitean konsultoinnin jälkeen ja kun yhteisön tuottajille on annettu tilaisuus esittää huomautuksensa. Komission asetuksella tarkastelumenettelyn aloittamisesta kumotaan uuden viejän osalta voimassa oleva tulli muuttamalla asetusta, jolla kyseinen tulli on otettu käyttöön, ja säätämällä siitä, että tuonti on kirjattava 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti, jotta, siinä tapauksessa, että tarkastelussa päädyttäisiin määrittämään polkumyyntimarginaali kyseisen viejän osalta, polkumyyntitullit voitaisiin kantaa taannehtivasti tarkastelumenettelyn aloittamispäivästä.

Tämän kohdan säännöksiä ei sovelleta, jos tullit on otettu käyttöön 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

5. Tämän asetuksen asianmukaisia säännöksiä, jotka koskevat tutkimusmenettelyjä ja tutkimuksen suorittamista, lukuun ottamatta niitä, jotka koskevat määräaikoja, sovelletaan kaikkiin 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti suoritettaviin tarkasteluihin. Tarkastelut, jotka suoritetaan 2 ja 3 kohdan mukaisesti, on suoritettava nopeasti ja saatettava tavallisesti päätökseen 12 kuukauden kuluessa tarkastelun vireillepanopäivästä. Nämä 2 ja 3 kohdan mukaisesti suoritettavat tarkastelut on joka tapauksessa aina saatettava päätökseen 15 kuukauden kuluessa vireillepanosta. Tarkastelut, jotka suoritetaan 4 kohdan mukaisesti, on aina saatettava päätökseen yhdeksän kuukauden kuluessa vireillepanopäivästä. Jos 2 kohdan mukaisesti suoritettava tarkastelu pannaan vireille samaan aikaan kun samassa menettelyssä on vireillä 3 kohdan mukainen tarkastelu, kyseinen 3 kohdan mukainen tarkastelu on saatettava päätökseen samassa määräajassa kuin 2 kohdan mukainen tarkastelu.

Komissio tekee neuvostolle toimintaehdotuksen viimeistään kuukautta ennen ensimmäisessä alakohdassa eriteltyjen määräaikojen päättymistä.

Jos tutkimusta ei ole saatettu päätökseen ensimmäisessä alakohdassa eriteltyissä määräajoissa:

- toimenpiteiden voimassaolo päättyy, kun kyse on 2 kohdan mukaisista tutkimuksista,
- toimenpiteiden voimassaolo päättyy, kun 2 ja 3 kohdan mukaiset tutkimukset on suoritettu rinnakkain, jos joko 2 kohdan nojalla suoritettava tutkimus on aloitettu samanaikaisesti kuin 3 kohdan nojalla suoritettava tarkastelu on samassa menettelyssä vireillä tai tällaiset tarkastelut on aloitettu samanaikaisesti, tai
- ne pysyvät muuttumattomina, kun kyse on 3 ja 4 kohdan mukaisista tutkimuksista.
- Toimenpiteiden voimassaolon tosiasiallisesta päättymisestä tai niiden voimassa pitämisestä tämän kohdan mukaisesti julkaistaan ilmoitus *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

6. Komissio aloittaa tämän artiklan mukaiset tarkastelut neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan. Jos tarkastelussa osoittautuu perustelluksi, toimenpiteet kumotaan tai niitä jatketaan 2 artiklan mukaisesti taikka ne kumotaan, niitä jatketaan tai muutetaan 3 ja 4 kohdan mukaisesti yhteisön sen toimielimen toimesta, joka on vastuussa niiden antamisesta. Jos toimenpiteet kumotaan yksittäisten viejiin, mutta ei koko maan osalta, menettelyä sovelletaan kyseisiin viejiin ja ne voivat automaattisesti olla uuden tutkimuksen kohteena tämän artiklan mukaisesti tarkoitetun maan osalta suoritettavan tarkastelun yhteydessä.

7. Jos toimenpiteiden tarkastelu 3 kohdan mukaisesti on meneillään 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisjakson lopussa, tämä tarkastelu kattaa myös 2 kohdassa eritellyt olosuhteet.
8. Edellä 2 kohdasta huolimatta tuoja voi pyytää kannettujen tullien palautusta, jos osoitetaan, että polkumyyntimarginaali, jonka perusteella tullit maksettiin, on poistettu tai alennettu voimassa olevaan tulliin nähden.

Pyytäessään polkumyyntitullin palautusta tuojan on toimitettava hakemus komissiolle. Hakemus toimitetaan sen jäsenvaltion välityksellä, jonka alueella tuotteet luovutettiin vapaaseen liikkeeseen, kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun toimivaltaiset viranomaiset asianmukaisesti vahvistivat kannettavien lopullisten tullien määrän, tai siitä, kun väliaikaisten tullien vakuutena olevien määrien kantamista koskeva päätös tehtiin. Jäsenvaltiot toimittavat hakemuksen viipymättä komissiolle.

Palautushakemuksessa katsotaan olevan asianmukaisesti todisteita ainoastaan, jos siihen sisältyvät täsmälliset tiedot palautettavaksi pyydettyjen polkumyyntitullien määrästä ja jos siihen on liitetty tämän määrän laskemista ja maksamista koskevat tulliasiakirjat. Lisäksi siihen on sisällyttävä edustavalta ajanjaksolta todisteet normaaliarvoista ja vientihinnoista yhteisöön sen viejän tai tuottajan osalta, johon tullee sovelletaan. Jos tuoja ei ole etuyhteydessä viejään tai kyseessä olevaan tuottajaan ja jos kyseistä tietoa ei ole välittömästi saatavilla tai jos viejä tai tuottaja kieltäytyy antamasta sitä tuojalle, hakemukseen on sisällyttävä viejän tai tuottajan selvitys, jossa vahvistetaan, että polkumyyntimarginaalia on tämän artiklan mukaisesti alennettu tai se on poistettu ja että komissiolle toimitetaan olennaiset todisteet. Jos viejä tai tuottaja ei toimita todisteita kohtuullisessa määräajassa, hakemus hylätään.

Neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan komissio päättää, onko hakemus syytä hyväksyä ja miltä osin, tai se voi päättää milloin tahansa aloittaa välivaiheen tarkastelututkimuksen; tällaiseen tarkasteluun sovellettavien säännösten mukaisesti vahvistettuja, tarkastelussa ilmeneviä tietoja ja päätelmiä käytetään määrittämään, onko palautukseen perusteita ja missä määrin. Tullien palautukset on tavallisesti suoritettava 12 kuukauden kuluessa ja joka tapauksessa enintään 18 kuukautta sen jälkeen, kun polkumyyntitullin alaisen tuotteen tuoja on esittänyt palautushakemuksen asianmukaisin todistein varustettuna. Jäsenvaltioiden on tavallisesti suoritettava hyväksytty palautus 90 päivän kuluessa komission päätöksestä.

9. Sillä edellytyksellä, että olosuhteet eivät ole muuttuneet, komissio soveltaa kaikissa tämän artiklan mukaisten tarkastelu- tai palautusmenettelyjen yhteydessä tehdyissä tutkimuksissa samaa menetelmää kuin tullin käyttöön ottamiseen johtaneessa tutkimuksessa 2 artikla ja erityisesti sen 11 ja 12 kohta sekä 17 artikla huomioon ottaen.
10. Tämän artiklan mukaisesti tehdyissä tutkimuksissa komissio tarkastelee vientihintojen luotettavuutta 2 artiklan mukaisesti. Jos vientihinta kuitenkin päätetään muodostaa 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti, komission on laskettava se vähentämättä maksettujen polkumyyntitullien määrää, jos esitetään ratkaisevat todisteet, joiden mukaan tulli siirretään asianmukaisesti jälleenmyyntihintoihin ja myöhempiin myyntihintoihin yhteisössä.

12 artikla

Uudelleen tutkiminen

1. Jos yhteisön tuotannonala tai muu asianomainen osapuoli esittää, yleensä kahden vuoden kuluessa toimenpiteiden voimaantulosta, riittävän näytön siitä, että vientihinnat ovat alkuperäisen tutkimusajanjakson jälkeen ja joko ennen toimenpiteiden käyttöönottoa tai sen jälkeen laskeneet tai että kyseisen yhteisöön tuodun tuotteen jälleenmyyntihinnat tai myöhemmät myyntihinnat eivät ole muuttuneet tai eivät ole muuttuneet riittävästi, tutkimus voidaan kuulemisen jälkeen panna uudelleen vireille sen tarkastelemiseksi, onko toimenpiteellä ollut vaikutusta edellä mainittuihin hintoihin.

Tutkimus voidaan edellä mainituin edellytyksin panna uudelleen vireille myös komission aloitteesta tai jäsenvaltion pyynnöstä.

2. Tämän artiklan mukaisen tarkastelun yhteydessä viejille, tuojille ja yhteisön tuottajille on annettava mahdollisuus selventää tilannetta jälleenmyyntihintojen ja myöhempien myyntihintojen osalta, ja jos päätetään, että toimenpiteen olisi pitänyt johtaa näiden hintojen muuttumiseen 3 artiklan mukaisesti aiemmin vahvistetun vahingon poistamiseksi, vientihintoja on arvioitava uudelleen 2 artiklan mukaisesti ja polkumyyntimarginaalit on laskettava uudelleen näiden uudelleen arvioitujen vientihintojen huomioon ottamiseksi.

Jos katsotaan, että 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut edellytykset täyttyvät alkuperäisen tutkimusajanjakson jälkeen ja joko ennen toimenpiteiden käyttöön ottamista tai sen jälkeen tapahtuneen vientihintojen laskun vuoksi, polkumyyntimarginaalit voidaan laskea uudelleen tämän vientihintojen laskun huomioon ottamiseksi.

3. Jos tämän artiklan mukaisesti tehdyssä uudessa tutkimuksessa ilmenee, että polkumyynti on lisääntynyt, neuvosto voi kuulemisen jälkeen muuttaa voimassa olevia toimenpiteitä komission ehdotuksesta uusien vientihintoja koskevien toteamusten mukaisesti. Neuvosto on hyväksynyt ehdotuksen, jollei se yksinkertaisella enemmistöllä päättä hylätä sitä kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on toimittanut sille ehdotuksen. Tämän artiklan mukaisesti käyttöön otetun tullin määrä saa olla enintään kaksinkertainen neuvoston alun perin käyttöön ottaman tullin määrään verrattuna.

4. Kaikkiin tämän artiklan mukaisesti suoritettaviin uusiin tutkimuksiin sovelletaan 5 ja 6 artiklan asiaankuuluvia säännöksiä kuitenkin niin, että kyseessä oleva uusi tutkimus on suoritettava nopeasti ja että se on tavallisesti saatettava päätökseen kuuden kuukauden kuluessa vireillepanopäivästä. Nämä uudet tutkimukset on joka tapauksessa aina saatettava päätökseen yhdeksän kuukauden kuluessa vireillepanosta.

Komissio tekee neuvostolle toimintaehdotuksen viimeistään kuukautta ennen ensimmäisessä alakohdassa eriteltyjen määräaikojen päättymistä.

Jos uutta tutkimusta ei ole saatettu päätökseen ensimmäisessä alakohdassa eritellyissä määräajoissa, toimenpiteet pysyvät muuttumattomina. Toimenpiteiden voimassa pitämisestä tämän kohdan mukaisesti julkaistaan ilmoitus *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5. Normaaliarvon väitetyt muutokset otetaan tämän artiklan nojalla huomioon ainoastaan, jos täydelliset tiedot tarkistetuista normaaliarvoista asianmukaisin todistein varustettuina toimitetaan komissiolle määräajassa, joka on esitetty tutkimuksen vireillepanoilmoituksessa. Jos tutkimukseen sisältyy normaaliarvojen uudelleentarkastelu, tuonnin kirjaaminen voidaan tehdä pakolliseksi 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti tutkimuksen tulosta odotettaessa.

13 artikla
Kiertäminen

1. Jos voimassa olevia toimenpiteitä kierretään, tämän asetuksen perusteella käyttöön otetut polkumyöntitullit voidaan laajentaa koskemaan samankaltaisen tuotteen tai siihen verrattuna vähäisiä muutoksia sisältävän tuotteen tuontia kolmannesta maasta, kyseisen vähäisiä muutoksia sisältävän samankaltaisen tuotteen tuontia toimenpiteiden kohteena olevasta maasta tai näiden tuotteiden osien tuontia. Jos voimassa olevia toimenpiteitä kierretään, polkumyöntitullit, jotka vastaavat enintään 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti käyttöön otettua jäännöspolkumyöntitullia, voidaan laajentaa koskemaan sellaisista toimenpiteiden kohteena olevien maiden yrityksistä peräisin olevaa tuontia, joiden tuotteisiin sovelletaan yksilöllistä tullia. Kiertäminen määritellään kolmansien maiden ja yhteisön tai toimenpiteiden kohteena olevan maan yksittäisten yritysten ja yhteisön välisen kaupan rakenteen muutokseksi, joka johtuu käytännöstä, menettelystä tai toiminnasta, jolla ei ole riittävästi perusteita tai jolla ei ole muuta taloudellista perustetta kuin tullin käyttöön ottaminen, ja kun lisäksi on olemassa näyttöä vahingosta tai siitä, että tullin korjaavat vaikutukset vaarantuvat samankaltaisen tuotteen hintojen ja/tai määrien osalta ja näyttöä polkumyönnistä verrattuna samankaltaisen tuotteen aikaisemmin määritettyihin normaaliarvoihin, tarvittaessa 2 artiklan säännösten mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu käytäntö, menettely tai toiminta käsittää muun muassa tarkasteltavana olevan tuotteen vähäisen muuttamisen tavalla, joka johtaa sen luokitteluun tullikoodeihin, joihin ei tavallisesti sovelleta toimenpiteitä, edellyttäen kuitenkin, että tuotteen perusomaisuudet eivät ole muuttuneet, toimenpiteiden kohteena olevan tuotteen lähettämisen kolmansien maiden kautta, viejien tai tuottajien toimenpiteiden kohteena olevassa maassa toteuttamat toimet myyntinsä rakenteiden ja kanavien uudelleen järjestämiseksi siten, että niiden tuotteet viedään lopulta yhteisöön sellaisten tuottajien kautta, joiden tuotteisiin sovelletaan alempaa yksilöllistä tullia kuin kyseisten valmistajien tuotteisiin, ja 2 kohdassa esitetyin edellytyksin tapahtuvan osien kokoonpanon yhteisössä tai kolmannessa maassa.

2. Kokoonpanotoiminnan yhteisössä tai kolmannessa maassa katsotaan olevan voimassa olevien toimenpiteiden kiertämistä, jos:
 - a) toiminta on alkanut tai huomattavasti lisääntynyt polkumyynnitutkimuksen vireillepanosta alkaen tai juuri ennen sitä ja jos kyseessä olevat osat tulevat maasta, johon sovelletaan toimenpiteitä;
 - b) osat muodostavat vähintään 60 prosenttia kokoonpantavan tuotteen osien kokonaisarvosta; kiertämistä ei missään tapauksessa katsota tapahtuvan, jos kokoonpanossa tai valmistuksessa käytettävien osien arvonlisäys on enemmän kuin 25 prosenttia valmistuskustannuksista; ja

- c) tullin korjaavat vaikutukset kumoutuvat samankaltaisen kokoonpannun tuotteen hintojen ja/tai määrien osalta, ja jos on todisteita polkumyynnistä verrattuna samankaltaisten tuotteiden aikaisemmin määritettyihin normaaliarvoihin.

3. Tutkimus pannaan vireille tämän artiklan mukaisesti komission aloitteesta taikka jäsenvaltion tai minkä tahansa asianomaisen osapuolen pyynnöstä, jos on olemassa riittävä näyttö 1 kohdassa luetelluista tekijöistä. Tutkimus pannaan neuvoa-antavan komitean kuulemisen jälkeen vireille komission asetuksella, jolla voidaan myös velvoittaa tulliviranomaiset saattamaan tuonnin kirjaaminen pakolliseksi 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti tai vaatimaan vakuuksia. Tutkimuksen suorittaa komissio, mahdollisesti tulliviranomaisten avustuksella, ja se on päätettävä yhdeksän kuukauden kuluessa. Jos lopullisesti vahvistettujen tosiasioiden mukaan on perusteltua laajentaa toimenpiteiden soveltamisalaa, neuvosto päättää asiasta komission ehdotuksesta, jonka tämä tekee kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa. Neuvosto on hyväksynyt ehdotuksen, jollei se yksinkertaisella enemmistöllä päättä hylätä sitä kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on toimittanut sille ehdotuksen. Toimenpiteiden laajentaminen tulee voimaan siitä päivästä alkaen, jolloin kirjaaminen tehtiin pakolliseksi 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti tai jolloin vakuudet on vaadittu. Tämän artiklan osalta sovelletaan tämän asetuksen asiaa koskevia, tutkimusten vireillepanoa ja suorittamista sääteleviä menettelysäännöksiä.

4. Tuontia ei kirjata 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti eikä siihen sovelleta toimenpiteitä, jos niillä kauppaa käyvät yritykset on vapautettu tulleista. Asianmukaiseen näyttöön nojautuvat vapautuksia koskevat pyynnot on tehtävä tutkimuksen vireillepanosta annetussa komission asetuksessa vahvistetussa määräajassa. Jos kiertämiskäytäntöä, -menettelyä tai -toimintaa harjoitetaan yhteisön ulkopuolella, vapautus voidaan myöntää niille tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajille, jotka voivat osoittaa, etteivät ne ole etuyhteydessä yhteenkään toimenpiteiden kohteena olevaan tuottajaan ja joiden osalta todetaan, etteivät ne ole osallisina tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa määritellyissä kiertämiskäytännöissä. Jos kiertämiskäytäntöä, -menettelyä tai -toimintaa harjoitetaan yhteisössä, vapautus voidaan myöntää tuojille, jotka voivat osoittaa, etteivät ne ole etuyhteydessä toimenpiteiden kohteena oleviin tuottajiin.

Nämä vapautukset myönnetään komission päätöksellä neuvoa-antavan komitean kuulemisen jälkeen tai toimenpiteet käyttöön ottavalla neuvoston päätöksellä, ja ne ovat voimassa kyseisessä päätöksessä vahvistetun ajan ja siinä vahvistetuin edellytyksin.

Jos 11 artiklan 4 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, vapautus voidaan myöntää myös toimenpiteiden soveltamisalan laajentamiseen johtaneen tutkimuksen päättämisen jälkeen.

Jos toimenpiteiden soveltamisalan laajentamisesta on kulunut vähintään yksi vuosi ja jos vapautusta hakevien tai mahdollisesti hakevien osapuolten määrä on merkittävä, komissio voi päättää panna vireille laajennettuja toimenpiteitä koskevan tarkastelun. Tällainen tarkastelu suoritetaan noudattaen 11 artiklan 5 kohdan säännöksiä sellaisina kuin niitä sovelletaan 11 artiklan 3 kohdan mukaisiin tarkasteluihin.

5. Mikään tämän artiklan säännös ei ole esteenä tulleista voimassa olevien säännösten tavanomaiselle soveltamiselle.

14 artikla

Yleiset säännökset

1. Väliaikaiset tai lopulliset polkumyyntitullit otetaan käyttöön asetuksella, ja jäsenvaltiot kantavat ne muodon, määrän ja muiden tekijöiden perusteella, jotka vahvistetaan asetuksessa, jolla ne otetaan käyttöön. Lisäksi nämä tullit kannetaan riippumatta tuontia tavallisesti koskevista tulleista, veroista ja muista maksuista. Mihinkään tuotteeseen ei voida samanaikaisesti soveltaa sekä polkumyynti- että tasoitustulleja polkumyynnistä tai vientituen myöntämisestä aiheutuneen saman tilanteen korjaamiseksi.

2. Asetukset, joilla otetaan käyttöön väliaikaiset tai lopulliset polkumyyntitullit, ja asetukset tai päätökset, joilla sitoumukset hyväksytään tai tutkinta tai menettely päätetään, julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Näissä asetuksissa tai päätöksissä on mainittava erityisesti, luottamuksellisten tietojen suojaamisen tarve huomioon ottaen, viejien nimet, jos mahdollista, tai kyseessä olevien maiden nimet, kuvaus tuotteesta ja yhteenveto polkumyynnin ja vahingon määrittäystä koskevista olennaisista tosiasioista ja huomioista. Kaikissa tapauksissa osapuolille, joita asia tunnetusti koskee, lähetetään jäljennös asetuksesta tai päätöksestä. Tämän kohdan säännöksiä sovelletaan tarkasteluihin soveltuvien osin.
3. Erityissäännökset koskien erityisesti alkuperän käsitteen yleistä määrittelyä, kuten säädetään yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2913/92¹, voidaan hyväksyä tämän asetuksen mukaisesti.

¹ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

4. Tämän asetuksen nojalla käyttöön otettuja toimenpiteitä voidaan yhteisön edun perusteella ja neuvoa-antavan komitean kuulemisen jälkeen olla komission päätöksellä väliaikaisesti soveltamatta yhdeksän kuukauden ajan. Toimenpiteiden soveltamatta jättämistä voidaan jatkaa uudella, enintään vuoden pituisella jaksolla, jos neuvosto niin päättää komission ehdotuksesta. Neuvosto on hyväksynyt ehdotuksen, jollei se yksinkertaisella enemmistöllä päättä hylätä sitä kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on toimittanut sille ehdotuksen. Toimenpiteitä voidaan olla väliaikaisesti soveltamatta vain, jos markkinaolosuhteet ovat väliaikaisesti muuttuneet siten, ettei soveltamatta jättämisestä todennäköisesti aiheutuisi vahinkoa, ja sillä edellytyksellä, että yhteisön tuotannonalalla on ollut mahdollisuus esittää huomautuksiaan ja että nämä huomautukset on otettu huomioon. Toimenpiteitä voidaan kuulemisen jälkeen milloin tahansa alkaa soveltaa uudelleen, jos niiden soveltamatta jättäminen ei enää ole perusteltua.
5. Neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan komissio voi velvoittaa tulliviranomaiset toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet tuonnin kirjaamiseksi, niin että tätä tuontia vastaan voidaan myöhemmin toteuttaa toimenpiteitä kirjaamispäivästä alkaen. Tuonnin kirjaamisesta voidaan tehdä pakollinen yhteisön tuotannonalan asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä. Kirjaaminen saadaan aikaan asetuksella, jossa määritellään toimenpiteen tarkoitus ja tarvittaessa tulevaisuudessa mahdollisesti maksettaviksi tulevien tullien arvioitu määrä. Tuonnin kirjaamisveloitteen kesto ei saa ylittää yhdeksää kuukautta.

6. Jäsenvaltiot antavat kuukausittain komissiolle kertomuksen tutkimuksen tai toimenpiteiden kohteena olevien tuotteiden tuonnista ja tämän asetuksen mukaisesti kannettujen tullien määrästä.
7. Komissio voi pyytää jäsenvaltioita tapauskohtaisesti toimittamaan tietoja, jotka ovat tarpeen, jotta toimenpiteiden soveltamista voitaisiin valvoa tehokkaasti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 6 kohdan soveltamista. Tältä osin sovelletaan 6 artiklan 3 ja 4 kohdan säännöksiä. Kaikkiin jäsenvaltioiden tämän artiklan nojalla toimittamiin tietoihin sovelletaan 19 artiklan 6 kohtaa.

15 artikla

Konsultaatiot

1. Tässä asetuksessa säädetyt konsultaatiot järjestetään neuvoa-antavassa komiteassa, joka koostuu kunkin jäsenvaltion edustajista ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja. Konsultaatio järjestetään välittömästi joko jäsenvaltion pyynnöstä tai komission aloitteesta ja joka tapauksessa sellaisen ajan kuluessa, että tässä asetuksessa vahvistettuja määräaikoja voidaan noudattaa.
2. Komitean kutsuu koolle sen puheenjohtaja. Hänen on toimitettava jäsenvaltioille kaikki asiaa koskevat tiedot niin pian kuin mahdollista mutta viimeistään 10 työpäivää ennen kokousta.

3. Konsultaatio voidaan tarvittaessa järjestää ainoastaan kirjallisesti; tässä tapauksessa komissio ilmoittaa asiasta jäsenvaltioille ja vahvistaa määräajan, jonka kuluessa nämä voivat antaa lausuntonsa tai pyytää suullista konsultaatiota, jonka puheenjohtaja järjestää sillä edellytyksellä, että tämä suullinen konsultaatio voidaan suorittaa sellaisen ajan kuluessa, että tässä asetuksessa vahvistettuja määräaikoja voidaan noudattaa.
4. Konsultaatio käsittää erityisesti
 - a) polkumyynnin olemassaolon ja menetelmät polkumyyntimarginaalin vahvistamiseksi;
 - b) vahingon olemassaolon ja laajuuden;
 - c) polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja vahingon välisen syy-yhteyden;
 - d) toimenpiteet, jotka olosuhteet huomioon ottaen ovat aiheellisia polkumyynnistä aiheutuneen vahingon estämiseksi tai korjaamiseksi sekä yksityiskohtaiset säännöt näiden toimenpiteiden toteuttamisesta.

16 artikla

Tarkastuskäynnit

1. Milloin komissio katsoo aiheelliseksi, se voi tehdä tarkastuskäyntejä tutkiakseen tuojien, viejien, kauppiaiden, välittäjien, tuottajien, kaupallisten yhdistysten ja järjestöjen kirjanpidon ja todentaakseen polkumyynnistä ja vahingosta toimitetut tiedot. Jos asianmukaista vastausta ei saada kohtuullisessa ajassa, tarkastuskäyntiä ei välttämättä tehdä.

2. Tarvittaessa komissio voi suorittaa tutkimuksia kolmansissa maissa sillä edellytyksellä, että asianomaiset yritykset antavat suostumuksensa ja että kyseessä olevan maan julkisen vallan edustajat, joille on virallisesti ilmoitettu asiasta, eivät vastusta tutkimusta. Komission on toimitettava viejämään viranomaisille käyntien kohteena olevien yritysten nimet ja osoitteet sekä sovitut päivämäärät välittömästi, kun se on saanut suostumuksen kyseisiltä yrityksiltä.
3. Asianomaisille yrityksille ilmoitetaan tarkastettavien tietojen luonteesta ja muista näiden käyntien aikana toimitettavista tiedoista, mikä ei kuitenkaan estä pyytämästä käyntien aikana tarkempia tietoja, saadut tiedot huomioon ottaen.
4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti tehtävien tarkastusten aikana komissiota avustavat niiden jäsenvaltioiden edustajat, jotka sitä pyytävät.

17 artikla

Otos

1. Jos valituksen tekijöiden, viejien tai tuojien, tuotetyyppien tai liiketoimintojen määrä on huomattava, tutkimus voidaan rajoittaa kohtuulliseen määrään osapuolia, tuotteita tai liiketoimintoja käyttämällä tilastollisesti edustavia otoksia valinnan tekemisen ajankohtana käytettävissä olevien tietojen perusteella tai tuotannon, myynnin ja viennin suurimpaan mahdolliseen määrään, joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena, ottaen huomioon käytettävissä oleva aika.

2. Osapuolten, tuotetyyppien tai liiketoimintojen lopullinen valinta, joka on suoritettu otosta koskevien yleisten säännösten mukaisesti, kuuluu komissiolle, mutta otoksen valinnassa on ensisijaisesti kuultava asianomaisia osapuolia tai otettava huomioon niiden suostumus sillä edellytyksellä, että osapuolet ilmoittautuvat ja toimittavat riittävät tiedot kolmen tutkimuksen vireillepanoa seuraavan viikon kuluessa, jotta voitaisiin valita edustava otos.
3. Jos tarkastelua rajoitetaan tämän artiklan mukaisesti, lasketaan kuitenkin yksilöllinen polkumyyntimarginaali kunkin sellaisen viejän tai tuottajan osalta, jota ei alun perin valittu mutta joka esittää tarvittavat tiedot tässä asetuksessa säädetyssä määrääjässä, paitsi jos viejiä tai tuottajia on niin paljon, että yksilölliset tarkastelut hankaloittaisivat tehtävää kohtuuttomasti ja estäisivät tutkimuksen loppuun saattamisen hyvissä ajoin.
4. Jos on tehty päätös otoksen käyttämisestä ja jos valitut osapuolet tai tietyt niistä kieltäytyvät yhteistyöstä siten, että tutkimuksen tulokset saattavat huomattavasti vääristyä, voidaan valita uusi otos. Jos yhteistyöstä edelleen kuitenkin kieltäydytään tai jos ei ole tarpeeksi aikaa uuden otoksen valitsemisen, sovelletaan 18 artiklan asianmukaisia säännöksiä.

18 artikla

Yhteistyön puuttuminen

1. Jos osapuoli, jota asia koskee, kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja tai ei toimita niitä tässä asetuksessa säädetyssä määräajassa tai merkittävällä tavalla vaikeuttaa tutkimuksia, alustavat tai lopulliset päätelmät, riippumatta siitä, ovatko ne myönteisiä vai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella. Jos todetaan, että kyseinen osapuoli on toimittanut vääriä tai harhaanjohtavia tietoja, näitä tietoja ei oteta huomioon ja tällaisten tietojen sijasta voidaan käyttää käytettävissä olevia tietoja. Osapuolille, joita asia koskee, on ilmoitettava yhteistyön puuttumisen seurauksista.
2. Vastaamatta jättämistä tietokoneavusteisesti ei pidetä yhteistyöstä kieltäytymisenä sillä edellytyksellä, että asianomainen osapuoli osoittaa, että vastauksen esittäminen vaaditussa muodossa voisi aiheuttaa kohtuuttomasti ylimääräistä vaivaa tai lisämaksuja.
3. Jos tietyn osapuolen, jota asia koskee, esittämät tiedot eivät kaikissa suhteissa ole parhaita mahdollisia, niitä ei kuitenkaan saa jättää huomiotta, sillä edellytyksellä, että mahdolliset puutteet eivät liikaa hankaloita kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä, että tiedot toimitetaan hyvissä ajoin, että ne voidaan tarkistaa ja että osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan.

4. Jos todisteita tai tietoja ei hyväksytä, ne toimittaneelle osapuolelle on viipymättä ilmoitettava hylkäämisen syyt ja sille on annettava mahdollisuus toimittaa lisäselvitykset säädetyssä määräajassa. Jos näitä selvityksiä ei pidetä tyydyttävinä, kyseessä olevien todisteiden tai tietojen hylkäämisen perusteet on toimitettava ja osoitettava julkistetuissa päätelmissä.
5. Jos päätelmät, mukaan lukien normaaliarvoa koskevat päätelmät, perustuvat 1 kohdan säännöksiin, mukaan luettuna valituksessa toimitetut tiedot, tiedot on tarkistettava, jos se on mahdollista ja ottaen huomioon tutkimuksen määräaika, muista käytettävissä olevista riippumattomista lähteistä, kuten julkaistuista hintaluetteloista, virallisista tuontitilastoista ja tulliluetteloista, tai muilta osapuolilta, joita asia koskee, tutkimuksen aikana saaduista tiedoista.

Näihin tietoihin voivat tarvittaessa kuulua myös maailmanmarkkinoita tai muita edustavia markkinoita koskevat olennaiset tiedot.
6. Jos asianomainen osapuoli ei toimi yhteistyössä tai toimii vain osittain yhteistyössä ja jos olennaisia tietoja ei näin ollen toimiteta, lopputulos voi olla osapuolelle vähemmän suotuisa kuin se olisi ollut, jos osapuoli olisi toiminut yhteistyössä.

19 artikla
Luottamuksellisuus

1. Viranomaisten on pätevästä syystä käsiteltävä luottamuksellisina kaikkia tietoja, jotka ovat luonteeltaan luottamuksellisia (esimerkiksi, koska tiedon luovuttamisesta olisi merkittävää etua kilpailijalle tai sillä olisi huomattavan epäsuotuisa vaikutus tiedon toimittaneeseen henkilöön tai siihen, jolta hän sai tiedon) tai jotka tutkimuksen kohteena olevat osapuolet ovat toimittaneet luottamuksellisina.
2. Asianomaisten osapuolten, jotka toimittavat luottamuksellisia tietoja, on toimitettava niistä yhteenvedot, jotka eivät ole luottamuksellisia. Näiden yhteenvedojen on oltava riittävän yksityiskohtaisia, jotta luottamuksellisina toimitettujen tietojen olennainen sisältö voidaan kohtuullisesti ymmärtää. Poikkeuksellisissa olosuhteissa kyseiset osapuolet voivat osoittaa, että kyseisistä tiedoista ei voida antaa yhteenvedoa. Tällaisissa olosuhteissa on esitettävä syyt, miksi yhteenvedoa ei voida toimittaa.
3. Jos katsotaan, että pyyntö käsitellä tietoja luottamuksellisina ei ole perusteltu, ja jos tiedot toimittanut henkilö ei halua, että ne saatetaan julkisiksi tai ei halua sallia niiden ilmaisemista yleisessä muodossa tai yhteenvetona, kyseiset tiedot voidaan olla ottamatta huomioon, paitsi jos voidaan vakuuttavasti, asianmukaisten lähteiden perusteella osoittaa, että tiedot ovat oikeita. Pyyntöjä luottamuksellisesta käsittelystä ei voi hylätä ilman perusteluja.

4. Tämän artiklan perusteella ei estetä yhteisön viranomaisia ilmaisemasta yleisiä tietoja eikä varsinkaan sellaisia perusteita, joihin tämän asetuksen nojalla tehdyt päätökset perustuvat, eikä ilmaisemasta todisteita, joita yhteisön viranomaiset käyttävät tarvittavassa määrin väitteiden perustelemiseksi oikeudenkäynnissä. Tällaisessa ilmaisemisessa on otettava huomioon niiden osapuolten oikeudet edut, joita asia koskee, sen suhteen, että heidän liikesalaisuuksiaan ei paljasteta.
5. Neuvosto, komissio ja jäsenvaltiot tai niiden edustajat pidättäytyvät paljastamasta tämän asetuksen mukaisesti saamiaan tietoja, joita niiden toimittaja on pyytänyt käsittelemään luottamuksellisina, ilman niiden toimittajien nimenomaista lupaa. Komission ja jäsenvaltioiden välillä vaihdettuja tietoja, 15 artiklan mukaisesti järjestettyjä konsultaatioita koskevia tietoja tai yhteisön tai sen jäsenvaltioiden viranomaisten valmistelemia sisäisiä asiakirjoja ei saa luovuttaa, paitsi jos niiden luovuttamisesta nimenomaan säädetään tässä asetuksessa.
6. Tämän asetuksen mukaisesti saatuja tietoja saa käyttää ainoastaan siihen tarkoitukseen, jota varten ne on pyydetty. Tämä säännös ei estä tietyn tutkimuksen yhteydessä saatujen tietojen käyttämistä kyseistä tuotetta koskevien muiden saman menettelyn yhteydessä suoritettavien tutkimusten vireillepanossa.

20 artikla

Ilmoittaminen osapuolille

1. Valituksen tekijät, tuojat ja viejät sekä niitä edustavat järjestöt ja viejämään edustajat voivat pyytää, että niille ilmoitetaan olennaisten tosiasioiden ja huomioiden yksityiskohdista, joiden perusteella väliaikaiset toimenpiteet on otettu käyttöön. Ilmoittamista koskevat pyynnot on osoitettava kirjallisesti viipymättä väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen ja ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti niin pian kuin mahdollista.
2. Edellä 1 kohdassa mainitut osapuolet voivat pyytää lopullista ilmoittamista olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista tai tutkimuksen tai menettelyn päättämistä ilman toimenpiteitä suunnitellaan, ja erityistä huomiota on kiinnitettävä ilmoittamiseen sellaisista tosiasioista ja huomioista, jotka ovat erilaisia kuin väliaikaisten toimenpiteiden yhteydessä käytetyt.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetut pyynnot lopullisesta ilmoittamisesta on osoitettava kirjallisesti komissiolle ja, jos väliaikainen tulli otetaan käyttöön, niiden on oltava komissiolla viimeistään kuukausi tämän tullin käyttöönoton julkistamisen jälkeen. Jos väliaikaista tullia ei ole otettu käyttöön, osapuolilla on oltava mahdollisuus pyytää lopullista ilmoittamista komission vahvistamassa määräajassa.

4. Lopullinen ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti. Se on tehtävä mahdollisimman nopeasti ottaen huomioon tarve suojata luottamukselliset tiedot ja tavallisesti viimeistään kuukautta ennen lopullista päätöstä tai lopullisia toimenpiteitä koskevan komission ehdotuksen jättämistä 9 artiklan mukaisesti. Jos komissio ei voi välittää tiettyjä tosiasioita tai huomioita sillä hetkellä, se on tehtävä mahdollisimman pian. Ilmoittaminen ei ole esteenä komission tai neuvoston mahdollisesti myöhemmin tekemälle päätökselle, ja jos kyseinen päätös perustuu eri tosiasioihin ja huomioihin, näistä on ilmoitettava niin pian kuin mahdollista.
5. Lopullisen ilmoittamisen jälkeen tehdyt havainnot voidaan ottaa huomioon ainoastaan, jos ne saadaan määräajassa, jonka komissio vahvistaa kunkin tapauksen yhteydessä, ottaen asianmukaisesti huomioon asian kiireellisyys, mutta joka on vähintään kymmenen päivää.

21 artikla

Yhteisön etu

1. Jotta voitaisiin määrittää, onko toimenpiteiden toteuttaminen yhteisön edun mukaista, kaikkia etuja olisi arvioitava kokonaisuutena, mukaan lukien yhteisön tuotannonalan sekä käyttäjien ja kuluttajien edut, ja tällainen määrittäminen voidaan tehdä ainoastaan, jos kaikilla osapuolilla on ollut tilaisuus esittää näkökantansa 2 kohdan mukaisesti. Tässä tarkastelussa kiinnitetään erityistä huomiota tarpeeseen poistaa vahingollisen polkumyynnin vinouttavat vaikutukset ja palauttaa tehokas kilpailu. Polkumyynnin ja vahingon perusteella vahvistettuja toimenpiteitä ei voida soveltaa, jos viranomaiset kaikki toimitetut tiedot huomioon ottaen voivat selkeästi päätellä, että näiden toimenpiteiden soveltaminen ei ole yhteisön edun mukaista.
2. Jotta viranomaisilla olisi luotettava perusta kaikkien näkökantojen ja tietojen huomioon ottamiseksi, kun ne päättävät, onko toimenpiteiden käyttöön ottaminen yhteisön etujen mukaista, valituksen tekijät, tuojat ja niitä edustavat yhdistykset ja käyttäjiä ja kuluttajia edustavat järjestöt voivat ilmoittautua ja toimittaa tiedot komissiolle polkumyynnitutkimuksen vireillepanoilmoituksessa vahvistetussa määräajassa. Nämä tiedot tai asianmukaiset yhteenvedot niistä toimitetaan muille tässä artikkelissa mainituille osapuolille, joilla on oikeus vastata niihin.

3. Edellä 2 kohdan mukaisesti toimineet osapuolet voivat pyytää tulla kuulluiksi. Pyynnöt hyväksytään, jos ne esitetään kirjallisesti 2 kohdassa vahvistetussa määräajassa ja jos niissä mainitaan yhteisön edun osalta erityiset syyt kuulemiseen.
4. Edellä 2 kohdan mukaisesti toimineet osapuolet voivat esittää huomautuksiaan käyttöön otettujen väliaikaisten tullien soveltamisesta. Jotta huomautukset otettaisiin huomioon, ne on toimitettava kuukauden kuluessa toimenpiteiden soveltamisesta, ja ne on, mahdollisesti asianmukaisina yhteenvetoina, asetettava niiden muiden osapuolten saataville, joilla on oikeus vastata niihin.
5. Komissio tarkastelee kaikkia sille asianmukaisesti toimitettuja tietoja ja päättää, missä määrin ne ovat edustavia; tämän tarkastelun tulokset sekä lausunto näiden tietojen oikeutuksesta toimitetaan neuvoa-antavalle komitealle. Komission on tasapainoisesti otettava huomioon komiteassa esitetyt näkökannat kaikissa 9 artiklan mukaisesti tehdyissä ehdotuksissa.
6. Edellä 2 kohdan mukaisesti toimineet osapuolet voivat pyytää, että niille tiedotetaan tosiasioista ja huomioista, joihin lopulliset päätökset todennäköisesti perustuvat. Nämä tiedot toimitetaan mahdollisimman suuressa laajuudessa, sanotun kuitenkin rajoittamatta komission tai neuvoston minkä tahansa myöhemmin tekemän päätöksen soveltamista.

7. Tiedot otetaan huomioon ainoastaan, jos niiden pätevydestä on olemassa tosiasiallisia todisteita.

22 artikla

Loppusäännökset

Tämä asetus ei estä soveltamasta

- a) sellaisia erityissääntöjä, jotka on vahvistettu yhteisön ja kolmansien maiden välisissä sopimuksissa;
- b) yhteisön asetuksia maatalouden alalla eikä tiettyihin maataloustuotteiden valmistuksessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavasta kauppajärjestelmästä 6 päivänä joulukuuta 1993 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 3448/93¹, glukoosista ja laktoosista 7 päivänä marraskuuta 2006 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1667/2006² ja muna-albumiinin ja maitoalbumiinin yhteisestä kauppajärjestelmästä 29 päivänä lokakuuta 1975 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 2783/75³. Tätä asetusta sovelletaan täydentävästi näihin asetuksiin nähden sekä poiketen kaikista niiden säännöksistä, jotka estävät polkumyöntitullien soveltamisen;

¹ EYVL L 318, 20.12.1993, s. 18.

² EUVL L 312, 11.11.2006, s. 1.

³ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 104.

- c) erityistoimenpiteitä, jolleivät nämä ole GATT:n mukaisten velvoitteiden vastaisia.

23 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 384/96.

Asetuksen (EY) N:o 384/96 kumoaminen ei kuitenkaan vaikuta sen nojalla vireille pantujen menettelyjen pätevyyteen.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

24 artikla
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

Kumottu asetus ja luettelo sen muutoksista

Neuvoston asetus (EY) N:o 384/96
(EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1)

Neuvoston asetus (EY) N:o 2331/96
(EYVL L 317, 6.12.1996, s. 1)

Neuvoston asetus (EY) N:o 905/98
(EYVL L 128, 30.4.1998, s. 18)

Neuvoston asetus (EY) N:o 2238/2000
(EYVL L 257, 11.10.2000, s. 2)

Neuvoston asetus (EY) N:o 1972/2002
(EYVL L 305, 7.11.2002, s. 1)

Neuvoston asetus (EY) N:o 461/2004
(EUVL L 77, 13.3.2004, s. 12)

1 artikla

Ainoastaan 3 artiklan viittaus
asetukseen (EY) N:o 384/96.

Neuvoston asetus (EY) N:o 2117/2005
(EUVL L 340, 23.12.2005, s. 17)

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 384/96	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 2 kohta
2 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke	2 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
2 artiklan 3 kohdan toinen virke	2 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
2 artiklan 4 kohta	2 artiklan 4 kohta
2 artiklan 5 kohdan ensimmäinen virke	2 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta
2 artiklan 5 kohdan toinen virke	2 artiklan 5 kohdan toinen alakohta
2 artiklan 5 kohdan toinen ja kolmas alakohta	2 artiklan 5 kohdan toinen ja kolmas alakohta
2 artiklan 6–9 kohta	2 artiklan 6–9 kohta

2 artiklan 10 kohdan a–h alakohta	2 artiklan 10 kohdan a–h alakohta
2 artiklan 10 kohdan i alakohdan ensimmäinen virke	2 artiklan 10 kohdan i alakohdan ensimmäinen alakohta
2 artiklan 10 kohdan i alakohdan toinen virke	2 artiklan 10 kohdan i alakohdan toinen alakohta
2 artiklan 10 kohdan j–k alakohta	2 artiklan 10 kohdan j–k alakohta
2 artiklan 11 ja 12 kohta	2 artiklan 11 ja 12 kohta
3 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohta	3 artiklan 2 kohdan johdantokappale ja a ja b alakohta
3 artiklan 3 kohta	3 artiklan 3 kohta
3 artiklan 4 kohta	3 artiklan 4 kohdan johdantokappale ja a ja b alakohta
3 artiklan 5–9 kohta	3 artiklan 5–9 kohta
4 artiklan 1 kohdan johdantokappale	4 artiklan 1 kohdan johdantokappale
4 artiklan 1 kohdan a alakohta	4 artiklan 1 kohdan a alakohta

4 artiklan 1 kohdan b alakohta	4 artiklan 1 kohdan b alakohdan johdantokappale ja i ja ii alakohta
4 artiklan 2 kohta	4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale ja a, b ja c alakohta
—	4 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
4 artiklan 3 ja 4 kohta	4 artiklan 3 ja 4 kohta
5–22 artikla	5–22 artikla
23 artikla	—
—	23 artikla
24 artiklan ensimmäinen kohta	24 artikla
24 artiklan toinen kohta	—
—	Liite I
—	Liite II